

TECHNIKA i USC

NR 4 (77)

IV kwartał 2013

Cena 20,00 zł

ISSN 1425-2872

Zagraniczne asc cz.II

**Integracja systemu dziedzicznego z systemami
EZD na przykładzie aplikacji dla USC**

W NUMERZE

strona

4 Krystyna Gładych
Sławomir Wojciechowski
Zagraniczne akty stanu cywilnego
– ciąg dalszy

11 Bogusława Jarmila Mielcarek
Kongresowe małżeństwo

14 Jan Krzysztof Wojtala
Integracja systemu dziedzicznego
z systemami EZD na przykładzie
aplikacji dla USC

19 Sylwia Kotecka
Krótkie sprawozdanie z konferencji
naukowej „Informatyzacja usług
związanych ze stanem cywilnym”

20 41 lat w skierniewickim USC

21 Przemysław Wypych
Kazus prawny – zmiana nazwiska

23 Galeria USC

Zagraniczne akty stanu cywilnego – ciąg dalszy

(..) Odnosząc się do korespondencji z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych pragnę zwrócić uwagę na jedno, iż obywatel pisząc do naczelnego organu administracji publicznej oczekuje odpowiedzi spójnej, na temat, merytorycznej, z powołaniem się na konkretne przepisy prawne i z użyciem pojęć prawnych zawartych w przepisach prawnych (...)

Str. 4

Kongresowe małżeństwo

(..) Drugi dzień XIII Kongresu Urzędników Stanu Cywilnego Europy zapowiadał się bardzo interesująco. I taki też był, nie tylko ze względu na poruszone tematy, ale przede wszystkim ze względu na jego niezwykle zakończenie... (...)

Str. 11

Integracja systemu dziedzicznego z systemami EZD na przykładzie aplikacji dla USC

(..) W ostatnich latach użytkownicy systemu dziedzicznego dla USC coraz częściej oczekują, że oprócz rejestracji stanu cywilnego, system taki będzie wspomagał ewidencjonowanie napływających i tworzonych pism oraz załatwianych w urzędzie spraw. Funkcjonalność standardowych systemów wspomagających zarządzanie dokumentami w urzędzie miasta/gminy nie jest w takich przypadkach wystarczająca... (...)

Str. 14

Zmiana nazwiska

(..) Decyzją z dnia 24 września 2013 roku Kierownik USC w N. zmienił nazwisko wnioskodawczynie Alicji Kot na nazwisko „Kotowska”, uwzględniając jej wniosek złożony trzy tygodnie wcześniej. Tegoż dnia wymieniona odebrała w siedzibie USC przedmiotową decyzję Kierownika. Dwa dni później do Urzędu wpłynęło odwołanie wnioskodawczynie od powyższej decyzji... (...)

Str. 21

Pałac Ślubów wraz z częścią administracyjną USC w Koszalinie
Foto. Daniel Saładziak

OGÓLNOPOLSKI BIULETYN INFORMACYJNY DLA URZĘDÓW STANU CYWILNEGO

NR 4 (77), IV kwartał 2013 r.

REDAKTOR NACZELNY – Władysław PENAR

REDAKCJA

Natalia PENAR-BIAŁY – e-mail: biuletyn@technikait.com.pl
ZG SUSC

ADRES REDAKCJI

ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 32 338 38 25, faks 32 338 38 01
e-mail: sekretariat@technikait.com.pl

DTP – Lechosław Węglorz

DRUK – Czarny Koń, ul. Chorzowska 44 b, 44-100 Gliwice

Nakład 1200 egz. Niniejszy numer zamknięto 25.11.2013 r.

WYDAWCA I KOLPORTER

Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe
TECHNIKA IT S.A. ul. Toszecka 2, 44-102 Gliwice
tel. 32 338 38 25, faks 32 338 38 71

Cena 1 egzemplarza kwartalnika „TECHNIKA i USC”
wynosi w 2013 r. 20,00 zł. TECHNIKA IT S.A. prowadzi
sprzedaż biuletynu na zasadzie prenumeraty rocznej.
Cena rocznej prenumeraty wynosi w 2013 r. 74,00 zł.

Prenumeraty dokonać można
za pośrednictwem portalu www.usc.pl

Prenumerata przyjmowana jest na podstawie wpłaty
dokonanej na konto „TECHNIKA IT S.A.”,
nr konta: 36 1240 1343 1111 0010 2529 5798

„Organy administracji publicznej działając w najbardziej nawet słusznej sprawie muszą być w zgodzie z obowiązującymi przepisami” – pisze pan S. Wojciechowski na zakończenie drugiej części artykułu analizującego przepisy na styku ewidencji ludności i dowodów osobistych oraz prawa o aktach stanu cywilnego. Zasada ta nabiera większego znaczenia w sytuacji, gdy na obywateli załatwiających sprawy w urzędach nakładane są dodatkowe obowiązki. Przeprowadzona w artykule analiza prawna wykazuje jednoznacznie, że problem leży nie w samych przepisach tylko w ich interpretowaniu przez organy nadzoru. W ostatnim czasie większość artykułów publikowanych w biuletynie zawierała właśnie polemiki wywołane odrębną interpretacją przepisów które mają zastosowanie w urzędach stanu cywilnego - by wspomnieć spór o wydawanie decyzji „pozytywnych”, uzupełniania, a de facto ustalania daty zgonu, czy też obowiązku transkrybowania obcych aktów stanu cywilnego do polskich ksiąg. Podobne problemy pojawiają się w stosowaniu przepisów kancelaryjno-archiwalnych w urzędach stanu cywilnego, w przypadku gdy kwestie związane archiwizacją aktów stanu cywilnego i akt zbiorowych regulują przepisy wykonawcze do ustawy prawo o aktach stanu cywilnego, czyli kiedy mamy do czynienia ze zbiegiem przepisów. W tym przypadku zapisy ustawy prawo o a.s.c. oraz aktów wykonawczych do niej stanowią przykład przepisów szczególnych, o których mówi instrukcja kancelaryjna. O praktycznych sposobach rozwiązania tego problemu pisze w swoim artykule, który stanowi streszczenie wystąpienia na Forum Informatyki w Administracji pan K. Wojtala.

Zachęcam do przeczytania drugiej części relacji z przebiegu Kongresu Europejskiego Stowarzyszenia Urzędników Stanu Cywilnego autorstwa pani B. Mielcarek, opisującej niespotykane do tej pory wydarzenie uroczystego zawarcia małżeństwa cywilnego po za lokalem usc, w którym uczestniczyło jednocześnie kilkudziesięciu kierowników urzędów stanu cywilnego z 19 krajów europejskich. Materiał został opatrzony wieloma barwnymi fotografiami ilustrującymi przebieg całej ceremonii.

I w tym przyjemnym nastroju chciałbym złożyć wszystkim wiernym czytelnikom Biuletynu najserdeczniejsze życzenia zdrowych i wesołych świąt Bożego Narodzenia oraz szczęśliwego Nowego Roku!

Redaktor Naczelny

Władysław Penar

Krystyna
Gładych

Sławomir
Wojciechowski

Tak jak sygnalizowałam w poprzednim numerze biuletynu „Technika i USC” Nr 3(76), ponownie wystąpiłam do Dyrektora Generalnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji pismem z dnia 7 sierpnia 2013r. o udzielenie mi odpowiedzi na zapytanie, na które poprzednio odpowiedzi nie uzyskałam.

Tym razem napisałam tak:

„Otrzymałam pismo z dnia 18 lipca 2013r. Nr DSO/WEL – 6191-44/13 o następującej treści: „W odpowiedzi na pismo z dnia 4 lipca 2013 roku dotyczące konieczności przedkładania polskiego aktu stanu cywilnego przy ubieganiu się o wydanie dowodu osobistego informuję, że wyjaśnienie w przedmiotowej kwestii uzyskała Pani w piśmie z dnia 6 czerwca 2013 roku. Udzieloną odpowiedź uważam za wyczerpującą i w pełni podtrzymuję zajęte w niej stanowisko”. Pismo podpisała Zastępca Dyrektora Departamentu Spraw Obywatelskich Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Mirosława Hellich.

Zdziwiła mnie bardzo ta odpowiedź, bo moje pytanie zadane w piśmie z dnia 28 maja 2013 roku było proste, a pytałam o podstawę prawną żądania do wydania dowodu osobistego czy zameldowania wyłącznie odpisu (nie aktu, bo aktu z księgi stanu cywilnego się nie wyręwa), polskiego aktu stanu cywilnego. W pierwszej chwili pomyślałam, że to ja przeoczyłam jakiś zapis w piśmie Pana Dyrektora Generalnego z dnia 6 czerwca Nr DSO/WEL-6191-44/13, powróciłam zatem do w/w pisma, dokładnie go przeanalizowałam i zauważyłam, że:

po pierwsze: treść art. 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, w posiadaniu której ja jestem¹ odbiega od

treści jaką napisał Pan Dyktor Generalny. W ustawie, którą ja posiadam art. 1 brzmi: „Ustawa normuje sprawy ewidencji ludności i dowodów osobistych” a w ustawie Pana Dyrektora :” dowód osobisty jest dokumentem stwierdzającym tożsamość osoby”.

ZAGRANICZNE AKTY STANU CYWILNEGO

– CIĄG DALSZY

Nie wiem z jakiej ustawy Pan Dyktor zacytował art. 1, bo przecież nie podał nawet jej publikacji w Dzienniku Ustaw ani z jakiego dnia ona pochodzi:

po drugie: uprzejmie więc proszę o podanie publikacji tej ustawy w Dzienniku Ustaw, bo być może rozmawiamy o dwóch różnych ustawach mających tę samą nazwę,

po trzecie: uprzejmie proszę także o wyjaśnienie co oznacza zwrot : „uzupełnienia braków w zagranicznych aktach stanu cywilnego” – bo to dla mnie nowość. Nigdy nie słyszałam aby polski kierownik urzędu stanu cywilnego uzupełniał jakieś braki w aktach zagra-

nicznych, bo w jaki sposób miałby tego dokonać? W ogóle słowo braki jest tu chyba niezbyt zręcznie użyte, gdyż słowo „braki w aktach” nie występuje ani w ustawie Prawo o aktach stanu cywilnego², ani w orzecznictwie sądowym. Artykuł 36 wyżej cytowanej ustawy zawiera zapis, że:” Akt stanu cywilnego niezawierający wszystkich danych, które powinny być w nim zamieszczone, podlega uzupełnieniu”. Tu przepraszam za dygresję ale dla mnie słowo „braki” kojarzy się z brakiem śrub w podkładach kolejowych. Odpis zagranicznego aktu może być podstawą sporządzenia aktu w polskiej księdze stanu cywilnego (art. 73 Prawa o aktach stanu cywilnego) i wówczas prostuje się

czy uzupełnia akt, jeżeli jest taka potrzeba, lecz wyłącznie polski akt stanu cywilnego, a nie akt zagraniczny. Jest też w powyższej sprawie uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 1964r.³ dotyczy wszystkich aktów typu „akt – rejestracja orzeczenia”, u podłoża których leżą orzeczenia organów państwowych mające na celu rekonstrukcję pierwotnego aktu cywilnego, sporządzonego w kraju bądź za granicą. Akt taki od chwili wpisania go do księgi ma być samodzielny i tak jak każdy akt stanu cywilnego, sporządzony w trybie

¹ ustawa z dnia 10 kwietnia 1974r., tj. Dz. U z 2006r. Nr 139, poz. 993 ze zm.

² tj. Dz. U z 2011r. Nr 212, poz. 1264.

³ Sygn. akt. III CO 5/64 (OSNCP 1966, nr 7-8, poz. 106).

zwykłym, może być sprostowany lub unieważniony w drodze postępowania niespornego (obecnie nieprocesowego)).

Oczywiście przyjąłam do wiadomości tok rozumowania Pana Dyrektora, że najprostszym sposobem do wydania dowodu osobistego czy zameldowania jest przedłożenie polskiego odpisu aktu stanu cywilnego, zawierającego wszystkie dane wymagane przez prawo polskie, lecz właśnie to moje zapytanie zawarte w piśmie z dnia 28 maja 2013r. dotyczyło podania podstawy prawnej takiego żądania – a na to zapytanie odpowiedzi do dnia dzisiejszego nie uzyskałam. Na marginesie warto zadać pytanie dla kogo taki sposób ma być najprostszy? Na pewno nie dla osób, które chcą spełnić obowiązek meldunkowy lub uzyskać dowód osobisty.

Nie wszystkie akty stanu cywilnego sporządzone w polskiej księdze stanu cywilnego na podstawie dokumentów zagranicznych, wymagają uzupełnienia czy prostowania. Przykładem są niemieckie odpisy aktów małżeństwa, w których nazwiska małżonków noszone po zawarciu małżeństwa wpisywane są do tych odpisów. Tak samo sprawą przedstawia się z zagranicznymi odpisami aktów urodzeń, gdzie nawet dla polskich sądów są one podstawą wydawania orzeczeń o przysposobieniu.

W piśmie z dnia 4 lipca przedstawiłam mój pogląd na uzyskiwanie (na potrzeby ewidencji ludności), danych wymaganych przez prawo polskie do czynności omawianych powyżej. Niestety do tego pisma Pani Zastępca Dyrektora się nie ustosunkowała i nie wiem dlaczego – może nie zrozumiała mojego pisma?

Reasumując powyższe uprzejmie ponawiam swą prośbę o podanie podstawy prawnej żądania wyłącznie polskiego odpisu aktu stanu cywilnego do wydania dowodu osobistego czy zameldowania i to wyłącznie w sytuacji gdy zagraniczny odpis aktu stanu cywilnego posiada wszystkie dane wymagane do dokonania powyższych czynności. Uprzejmie proszę też o udzielenie odpowiedzi na moje pytania zawarte w punktach 1,2 i 3 powyższego pisma. Takie załatwienie sprawy, jak to ma miejsce w piśmie z dnia

18 lipca 2013r. nie jest dla mnie wystarczające. Odnoszę bowiem, z pewnością mylnie wrażenie, że Departament Spraw Obywatelskich Ministerstwa Spraw Wewnętrznych stosuje przepisy, których nie ma, a to podważa zaufanie obywatela do organu administracji publicznej.

Odpowiedzią na moje pismo, jest pismo dwu i półstronicowe z dnia 9 września 2013 r., tym razem podpisane przez Dyrektora Departamentu Spraw Obywatelskich MSW.

Pierwszy akapit tego pisma zawiera informację, że z uwagi na właściwość Departamentu Spraw Obywatelskich w poruszanych przeze mnie kwestiach, decyzją Dyrektora Generalnego MSW, wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie udzielane są przez dyrektora ww. komórki organizacyjnej.

W drugim akapicie zacytowany jest art. 4 ustawy z dnia 29 września 1986r. Prawo o aktach stanu cywilnego, wspomniane jest, że takie samo znaczenie przypisuje się, na mocy umów międzynarodowych oraz w kontekście art. 1138 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego, zagranicznym aktom stanu cywilnego. „W Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, jak również w nadzorowanych przez nie jednostkach nie kwestionuje się wystąpienia zdarzenia wynikającego z zagranicznego aktu stanu cywilnego. Posiadanie takiego dokumentu jest wystarczającym potwierdzeniem urodzenia, zawarcia związku małżeńskiego czy też zgonu osoby”.

W trzecim akapicie jest powołanie się na art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, iż to kierownik urzędu stanu cywilnego, zasilając dane zbiorów meldunkowych oraz zbioru PESEL, przekazuje dane dotyczące zmiany stanu cywilnego oraz inne zmiany w aktach stanu cywilnego do organu gminy właściwego ze względu na miejsce pobytu osoby lub do organu, który wydał dowód osobisty.

W czwartym akapicie – i tu zacytuję go w całości, jako że przeczy on zapisowi zawartemu w akapicie drugim:

„Wskazany przez Panią we wcześniejszej korespondencji art. 47 ustawy

o ewidencji ludności i dowodach osobistych nakłada na organ ewidencji ludności obowiązek dokonania zameldowania lub wymeldowania przez zarejestrowanie danych dotyczących osoby i jej miejsca pobytu, jak również innych zdarzeń objętych obowiązkiem meldunkowym, na podstawie dokonanego zgłoszenia. Zarejestrowanie powyższych danych nie może jednak nastąpić z pominięciem określonego w art. 14 ww. ustawy trybu przekazywania danych, celem ich rejestracji w zbiorach meldunkowych. Do przekazania do organu ewidencji ludności danych dotyczących zmiany stanu cywilnego oraz innych zmian w aktach stanu cywilnego uprawniony jest wyłącznie kierownik urzędu stanu cywilnego. Przekazanie przez kierownika USC do ewidencji ludności określonych danych, nie może, z uwagi na konieczność zapewnienia referencyjności zbioru PESEL, nastąpić w oparciu o zagraniczne akty stanu cywilnego. Rejestr zawierałby bowiem informacje z powyższego zakresu wyłącznie w odniesieniu do osób, które przedłożyłyby taki akt kierownikowi urzędu stanu cywilnego. Międzynarodowy obieg informacji nie zapewnia bowiem przekazywania do kierownika urzędu stanu cywilnego informacji o wszystkich zdarzeniach z zakresu rejestracji stanu cywilnego, jakie miały miejsce poza granicami Polski. Przekazywane dane mają ponadto ograniczony zakres, który nie pozwala na odzwierciedlenie w zbiorach meldunkowych oraz zbiorze PESEL wszystkich danych wymaganych przepisami prawa.”

W piątym akapicie jest mowa o tym, że obowiązujący sposób zasilania ewidencji ludności pozwala na dokonanie określonych czynności administracyjnych, w tym zameldowania i wydania dowodu osobistego, na podstawie danych zawartych w zbiorach, bez konieczności przedkładania odpisów aktów stanu cywilnego, bo te dołącza się tylko w wyjątkowych przypadkach.

Akapit szósty – też go zacytuję w całości:

„Biorąc pod uwagę powyższe informuję, że pomimo niedoprecyzowania w przepisach prawa czy przewidziany w wyjątkowych przypadkach obowiązek dołączania odpisów skróconych aktów

stanu cywilnego dotyczy polskich czy zagranicznych dokumentów, wykazany powyżej brak możliwości aktualizacji zbiorów meldunkowych i zbioru PESEL z pominięciem rejestracji określonych zdarzeń przez kierownika urzędu stanu cywilnego, uniemożliwia przedkładanie w tych sytuacjach dokumentów zagranicznych. Nie ma przy tym znaczenia, czy zagraniczne akty stanu cywilnego będą zawierały wszystkie dane wymagane przepisami prawa krajowego. Dodatkowo należy wskazać, że w przypadku wątpliwości co do danych objętych obowiązkiem meldunkowym (w tym danych z zakresu zmian w aktach stanu cywilnego) organ gminy może żądać od osoby, której dotyczy obowiązek meldunkowy, przedstawienia w określonym terminie danych do zaktualizowania ewidencji ludności (art. 48 w zw. z art. 47 ust. 1 ww. ustawy). Sposobem na pozyskiwanie takich danych może być wskazanie osobie możliwości transkrybowania aktu, które zaskutkuje zaktualizowaniem danych.”.

Akapit siódmy -tu następuje uzupełnienie wcześniejszych wyjaśnień w zakresie pkt 1-3 wskazanych w moim piśmie z dnia 7 sierpnia 2013r. a mianowicie podanie podstawy publikacji ustawy o ewidencji ludności oraz wyjaśnienie, że tylko część artykułu została mi podana. Odnośnie zwrotu „uzupełnienie braków w zagranicznych aktach stanu cywilnego” – przyznanie mi racji, że taki zwrot nie występuje w Prawie o aktach stanu cywilnego lecz w piśmie MSW użyto synonimu z internetowego Słownika Języka Polskiego, w którym to słowo „braki” oznacza nieistnienie czegoś, nieobecność.

Odnosząc się do korespondencji z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych pragnę zwrócić uwagę na jedno, iż obywatel pisząc do naczelnego organu administracji publicznej oczekuje odpowiedzi spójnej, na temat, merytorycznej, z powołaniem się na konkretne przepisy prawne i z użyciem pojęć prawnych zawartych w przepisach prawnych.

Obywatel ma prawo oczekiwać od organu administracji publicznej podania publikacji w Dzienniku Ustaw aktu prawnego, na który organ powołuje się w swym piśmie aby mógł popatrzeć na akt prawny, poczytać i skonfrontować

czy to co organ napisał, jest faktycznie zapisane w przepisach prawnym. W przypadku gdy brak jest zacytowanego konkretnego przepisu prawnego i publikacji aktu prawnego, każdy czyta to co chce. Ja art. 1 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności, bo przecież do głowy by mi nie przyszło aby czytać dalej, skoro w piśmie Dyrektora Generalnego MSW z dnia 6 czerwca 2013r. mam napisane: „zgodnie z treścią art. 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, dowód osobisty jest dokumentem stwierdzającym tożsamość”. Jeżeli jest powołanie się na art. 1 ustawy, to chyba nie tak jest on w ustawie zapisany; ma ustęp 1 i ustęp 2 i ustęp 3 – a w tym ustępie to nawet aż trzy punkty.

Pismo urzędowe, to nie opowieści przy herbatce u cioci na imieninach, gdzie można luźno powołać się jedynie na kawałek przepisu prawnego, nie wiadomo gdzie opublikowanego, a zamiast pojęć prawnych zapisanych w ustawach stosuje się synonimy słowne. To po prostu niepoważnie wygląda, świadczy o poziomie wiedzy urzędników i ich stosunku do obywatela.

Powracając do pisma Dyrektora Departamentu MSW z dnia 9 września 2013r. muszę powiedzieć, że nie odpowiada ono na moje zapytanie jaka jest podstawa prawna żądania do czynności związanych z ewidencją ludności czy wydaniem dowodu osobistego wyłącznie polskiego odpisu aktu stanu cywilnego w sytuacji gdy zagraniczny odpis aktu stanu cywilnego posiada wszystkie dane wymagane przez prawo polskie. Uczciwie też powiem, że tyłu sprzeczności w jednym piśmie dawno nie widziałam.

Akapit pierwszy - bardzo mi się podoba. Dyrektor Generalny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych to młody, mądry, wykształcony człowiek, bardzo kontaktowy z głową pełną pomysłów na usprawnienie pracy w MSW. Na jego miejscu też nie chciałabym się podpisywać pod takimi pismami jak to z 6 czerwca 2013r.

Akapit drugi – tu w pełni się zgadzam, że zdarzenia wynikające z zagranicznego aktu stanu cywilnego są wystarczającym potwierdzeniem urodzenia, zawarcia związku małżeńskiego czy też zgonu osoby.

Akapit trzeci – to zapis art. 14 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności.

Akapit czwarty – a tu już widzę stosowanie przepisów prawnych, których nie ma, a mianowicie w zdaniu:” Do przekazania danych do organu ewidencji ludności danych dotyczących zmiany stanu cywilnego oraz innych zmian w aktach stanu cywilnego uprawniony jest wyłącznie kierownik urzędu stanu cywilnego”.

A przepisy prawne mówią i mówią następująco:

- art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U z 1974r. Nr 14, poz. 85), który to przepis prawny będący zapisem aktu prawnego w swej pierwotnej wersji wszedł w życie w dniu 1 stycznia 1975r, zawiera zapis:

„Zgłoszenie danych dotyczących urodzenia, zmiany stanu cywilnego, imienia lub nazwiska, dokonane we właściwym urzędzie stanu cywilnego zgodnie z przepisami prawa o aktach stanu cywilnego – zastępuje zameldowanie.”.

Jeżeli jest mowa o „automatycznym” zameldowaniu osoby, to osoba ta musi w kraju przebywać. Są to lata siedemdziesiąte ubiegłego wieku; dostępność obywateli polskich do posiadania paszportu była bardzo ograniczona, a skoro wyjazdy za granicę były ograniczone to i ilość czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego dokonywanych z zagranicznych urzędach stanu cywilnego też była niewielka.

- obecnie obowiązujący art. 14 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności zawiera zapis:

„ Dane dotyczące zmiany stanu cywilnego oraz innych zmian w aktach stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje niezwłocznie do organu gminy właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego osoby (...)”⁴.

Proszę zwrócić uwagę na zapis tego przepisu prawnego. Zarówno w tekście pierwotnym, jak i obecnie obowiązującym nie ma zapisu o wyłączności przekazywania danych z usc do ewidencji ludności. Ten przepis od samego początku, czyli od 1 stycznia 1975r. był skonstruowany tak, że jak urząd stanu

⁴ Dz. U. 2006.139.993 j.t. ze zm.

cywilnego danymi dysponował, a dysponował zawsze gdy zdarzenie podlegające rejestracji stanu cywilnego miało miejsce w kraju - to je przekazywał, a jak ich nie posiadał, a nie posiadał ich wówczas gdy zdarzenie zagraniczne nie było odzwierciedlone w polskim akcie stanu cywilnego – to nie miał czego przekazać.

Od dnia 1 stycznia 1945r. czyli od dnia zorganizowania na ziemiach polskich powszechnej, jednolitej i świeckiej rejestracji stanu cywilnego – nigdy nie było nakazu dla obywateli polskich wpisywania zagranicznych aktów stanu cywilnego do polskich ksiąg asc. Obywatel polski mógł dokonać tej czynności ale nie musiał, tak jak stanowiły to inne prawodawstwa państw obcych np. prawo niemieckie.

Następne zdanie tego akapitu jest konsekwencją stosowania przepisu prawnego, którego nie ma czyli jakoby rejestry ewidencji ludności mogły być zasilane wyłącznie danymi z polskiego aktu stanu cywilnego, pomimo, że Dyrektor Departamentu Spraw Obywatelskich MSW nie kwestionuje zdarzeń wynikających z zagranicznego aktu stanu cywilnego (akapit drugi omawianego pisma). Taka konstrukcja myślowa Dyrektora Departamentu MSW przeczy nawet zapisowi art. 48 w zw. z art. 47 omawianej ustawy. Bo gdyby obowiązek przekazywania danych do rejestrów ewidencji ludności spoczywał wyłącznie

na kierowniku urzędu stanu cywilnego, to jaki sens miałyby zapis art. 48 ustawy w brzmieniu: „Organ gminy może żądać od osoby, której dotyczy obowiązek meldunkowy, przedstawienia w określonym terminie danych niezbędnych do zaktualizowania ewidencji ludności”. Gdyby było tak, jak Pani Dyrektor napisała, to ewidencja ludności nie miałaby tytułu prawnego uzyskiwać od obywatela jakiś danych, tylko musiałaby je pozyskiwać z urzędu stanu cywilnego.

Cały ten wywód Dyrektora Departamentu MSW zawarty w akapicie czwartym jest wyjątkowo nielogiczny. Pisanie, że nie można zasilać rejestru PESEL w oparciu o zagraniczne akty stanu cywilnego bo spowodowałyby to zapisy danych tylko tych osób, które by te akty złożyły wskazuje w mojej ocenie na nieznaną problematykę, którą się nadzoruje. Przecież kierownik urzędu stanu cywilnego przekazuje odpisy skrócone aktów sporządzonych na podstawie aktów zagranicznych, tylko wtedy gdy wnioskodawca zwróci się o transkrypcję zagranicznego aktu stanu cywilnego. Polski kierownik urzędu stanu cywilnego nie biega po całym świecie i nie tropi obywateli polskich czy dokonali czynności w zagranicznym usc, a następnie nie przymusza ich do transkrypcji aktu.

Akapit piąty mówi tylko o tym, że odpisy aktów stanu cywilnego żąda się

w wyjątkowych przypadkach, bo wszystkim jest w zbiorach ewidencji ludności.

Akapit szósty jest konsekwencją brnięcia w niezrozumieniu tematu w akapicie czwartym. Ma bowiem znaczenie (a nie tak jak pisze Pani Dyrektor, że nie ma) czy akt zagraniczny ma wszystkie dane wymagane przez prawo polskie czy ich nie ma. Jak ma wszystkie dane to powinien być złożony do spraw ewidencji ludności i dowodów osobistych – zgodnie ze stanowiskiem zawartym w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2012r.:

„Akt stanu cywilnego sporządzony za granicą stanowi wyłączny dowód zdarzeń w nim stwierdzonych także wtedy, gdy nie został wpisany do polskich ksiąg stanu cywilnego” (art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1986r. – Prawo o aktach stanu cywilnego, jedn. tekst. Dz. U z 2011 r. Nr 212, poz. 1264)⁵.

Jeżeli akt zagraniczny, a praktycznie odpis tego aktu, bądź kserokopia potwierdzona przez urząd stanu cywilnego, który prowadzi księgi stanu cywilnego, (jeżeli zagraniczny USC wydaje tylko taką formę dokumentu ze swoich ksiąg), nie zawiera wszystkich danych wymaganych przez prawo polskie – winien być wpisany do polskich ksiąg stanu cywilnego a następnie uzupełniony czy sprostowany.

W przypadku zasilania danymi rejestru PESEL nie ma żadnego znaczenia czy

⁵ sygn. akt III CZP 58/12.

jest to polski odpis aktu stanu cywilnego czy zagraniczny. Ważne jest tylko to aby odpisy miały dane wymagane przez prawo polskie.

Taki tryb postępowania byłby nie tylko zgodny z zapisem wyżej cytowanej uchwały Sądu Najwyższego, lecz przede wszystkim usprawniłby tryb załatwiania interesantów w komórkach ewidencji ludności czy komórkach dowodów osobistych.

Trzeba naprawdę wielkiej niezyczliwości w stosunku do kierowników urzędów stanu cywilnego aby obarczać ich dodatkową, zbędną pracą polegającą na przepisaniu treści zagranicznych odpisów aktów stanu cywilnego do polskich rejestrów aktów stanu cywilnego.

Na moje zapytanie nie uzyskałam odpowiedzi do dnia dzisiejszego, bo zapis z akapitu szóstego omawianego pisma, że pomimo nie doprecyzowania w przepisach prawnych czy ma to być odpis aktu zagranicznego czy polskiego – ma być polski odpis aktu jest dla mnie nie przekonywujący. Wyjaśnienia przez MSW wymaga też zapis w akapicie czwartym omawianego pisma mówiący o tym, że do przekazania danych do ewidencji ludności uprawniony jest wyłącznie kierownik urzędu stanu cywilnego, bo właśnie w tym momencie widzę stosowanie przepisów prawnych, których nie ma, podobnie jak w nakłanianiu obywatela przez pracowników ewidencji ludności do transkrypcji zagranicznego aktu stanu cywilnego. Szykuję więc kolejne wystąpienie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Dla potrzeb szerszego ukazania sposobu interpretowania omawianych przepisów proponujemy poniższą analizę, która w naszej ocenie umożliwi z jednej strony sprostanie oczekiwań jakie stawiają rejestry państwowe, z drugiej strony umożliwi bezproblemowe realizowanie ciążącego na obywatelach obowiązku meldunkowego.

Wykorzystanie na terytorium Polski odpisów zagranicznych aktów stanu cywilnego bez potrzeby ich transkrypcji, w świetle przytoczonych w pierwszej części artykułu przepisów nie budzi najmniejszych wątpliwości. Potwierdza to również wypowiedź pana Przemysława

Wypycha wyrażona w artykule „Transkrypcja w nowym prawie o aktach stanu cywilnego” zamieszczonym w biuletynie „Technika i USC” Nr 3(76). Wnikliwa analiza przepisów ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobisty⁶ oraz przepisów wykonawczych dotyczących spraw z zakresu zameldowania, nadania nr PESEL i wydania dowodu osobistego⁷ również uwidacznia, że zagraniczne odpisy aktów stanu cywilnego mogą i są obecnie wykorzystywane w przedmiotowych sprawach, bez potrzeby wpisywania ich do polskich ksiąg stanu cywilnego.

W pierwszej części analizy należy zwrócić uwagę na zakres pojęcia jakim jest obowiązek meldunkowy. Potocznie pojęcie to kojarzone jest z zameldowaniem się w miejscu pobytu. Zakres tego pojęcia ma jednak o wiele szersze znaczenie. Zgodnie z art. 4 cytowanej ustawy obowiązek meldunkowy jest katalogiem czynności materialno-technicznych o charakterze rejestracyjnym, które dotyczą:

- zameldowania w miejscu pobytu stałego i czasowego;
- wymeldowania z pobytu stałego lub czasowego;
- zameldowania o urodzeniu dziecka;
- zameldowania o zmianie stanu cywilnego;
- zameldowania o zgonie osoby.

Powstanie, któregoś z wymienionych obowiązków meldunkowych zależne jest od związku przyczynowo skutkowego, w którym to wystąpienie konkretnego zdarzenia kreuje w następstwie obowiązek meldunkowy. Zatem osoba najpierw musi przebywać w danym miejscu z zamiarem stałego pobytu aby powstał obowiązek meldunkowy. Podobnie jest w przypadku urodzenia się dziecka. Najpierw musi dziecko się urodzić aby powstał obowiązek zgłoszenia tego faktu. Oczywistym i bezspornym jest, że najszybciej o wystąpieniu zdarzenia, które ma wpływ na powstanie obowiązku mel-

dunkowego dowiadyuje się osoba, której to wydarzenie bezpośrednio dotyczy. Logikę tej zależności wyraził również ustawodawca, wskazując, że w pierwszej kolejności podmiotem odpowiedzialnym za dokonanie obowiązku meldunkowego jest osoba przebywająca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 2 ustawy o ewidencji ludności). Mając na względzie ilość zdarzeń kreujących obowiązek meldunkowy oraz ujednoczenie procesu rejestracji tych zdarzeń ustawodawca obowiązkiem meldunkowym obarczył również podmioty pełniące funkcje organów administracji publicznej, do których zaliczyć należy między innymi kierownika urzędu stanu cywilnego. Ustawodawca w art. 44a ust. 1 ustawy o ewidencji ludności wyraźnie rozdziela zakres czynności związanych z obowiązkiem meldunkowym podając, że ewidencje ludności prowadzi się na podstawie danych osobowych zgłaszanych przy wykonywaniu obowiązku meldunkowego oraz zgłoszeń o których mowa w art. 14 i 17. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że są to niezależne sposoby przekazywania danych do ewidencji ludności. Zatem nie ma najmniejszych podstaw aby wymienione sposoby łączyć lub tym bardziej wskazywać, że jedna czynność ma zastąpić drugą.

W omawianym przypadku zakres obowiązku meldunkowego, spoczywającego na kierowniku USC jest również precyzyjnie określony i dotyczy konkretnych sytuacji. Zgodnie z art. 14 ustawy o ewidencji ludności kierownik usc przekazuje dane do ewidencji ludności w sytuacji, kiedy odpowiednie zdarzenie (urodzenie dziecka, zawarcie małżeństwa, zgon, zmiana stanu cywilnego, zmiana danych w aktach sc) zostanie odnotowane w prowadzonych przez niego księgach stanu cywilnego. W tym względzie zapisy art. 14 omawianej ustawy ściśle korespondują z przepisami ustawy prawo o aktach stanu cywilnego, która to precyzyjnie wskazuje jakie zdarzenia z zakresu stanu cywilnego muszą zostać zarejestrowane w polskich księgach sc. Powoduje to, że zakresu obowiązku kierownika usc wynikającego z art. 14 ustawy o ewidencji ludności nie można

⁶ Ustawa o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. 2006.139.993 j.t. ze zm.).

⁷ Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. 2012.1480); rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. 2012.1475); rozporządzenie Rady Ministrów (Dz. U. 2009.47.384 ze zm.).

traktować rozszerzająco. Dotyczy on tylko i wyłącznie zdarzeń, które mają miejsce na terenie działania kierownika usc (zasada właściwości miejscowej), lub zostały zarejestrowane w prowadzonych przez niego księgach sc.

Zapis art. 73 ustawy poasc jak i jego wykładnia jednoznacznie wskazują, że czynność transkrypcji ma charakter fakultatywny. Zasada ta na przestrzeni czasu zawsze była i jest przez kierowników usc przestrzegana co warunkuje tym, że za każdym razem wpisanie do polskich ksiąg stanu cywilnego treści zagranicznego aktu stanu cywilnego odbywa się na wniosek osoby zainteresowanej. Nigdy również nie była ona kwestionowana zarówno w orzecznictwie sądowym jak i w doktrynie. Powoduje to, że czynność transkrypcji możliwa jest w każdym czasie, niezależnie od daty zarejestrowania zagranicznego aktu stanu cywilnego. Osoba zainteresowana może złożyć wniosek o transkrypcję kilka dni po zarejestrowaniu aktu stanu cywilnego w zagranicznym urzędzie stanu cywilnego ale równie dobrze może wnioskować o wpisanie tegoż aktu do polskich ksiąg stanu cywilnego po upływie kilku lub nawet kilkunastu lat od pierwotnej rejestracji. Powyższe dowodzi bardzo wyraźnie, że niemożliwe jest w tej sytuacji dochowanie warunku niezwłoczności aktualizacji danych w ewidencji ludności przez kierownika usc. Uwzględnienia wymaga również, że podmiotem uprawnionym do złożenia wniosku o transkrypcję może być każda osoba zainteresowana, która wykaże interes prawny. Ponadto do złożenia wniosku o transkrypcję nie jest wymagane posiadanie informacji o ewentualnym zameldowaniu osoby której zagraniczny akt dotyczy jak również informacji czy ta osoba posiada nr PESEL. Zakres danych wpisywany do polskich aktów sc nie przewiduje gromadzenia przez kierownika powyższych informacji. Wpisać bowiem można treść zagranicznego aktu stanu cywilnego dotycząca zarówno obywatela polski jak i cudzoziemca. Tym samym czyni bezpodstawnym jakiegokolwiek starania mające na celu ustalenie wymienionych powyżej danych. Brak powyższych in-

formacji powoduje w konsekwencji, że kierownik usc dokonujący transkrypcji nie posiada danych, na podstawie których mógłby precyzyjnie wykonać zobowiązanie wynikające z art. 14 ustawy o ewidencji ludności. Zatem wyklucza to konieczność uczestnictwa kierownika usc w obowiązku meldunkowym spoczywającym w omawianej sytuacji na osobie. Kolejnym dowodem potwierdzającym słuszność prezentowanego poglądu jest fakt, że często dokonuje się transkrypcji zagranicznych aktów sc, których odpisy nie posiadają wszystkich danych jakie powinny być wpisane do polskich aktów sc. To rodziłoby kolejną niezrozumiałą praktykę polegającą na obowiązku uzupełniania treści transkrybowanych aktów.

Kierownik usc tylko w sytuacji rejestracji urodzenia dziecka w Polsce (w obszarze działania usc) zobowiązany jest przekazać informacje do właściwej ewidencji ludności celem dokonania zameldowania dziecka. Bowiem w tym przypadku posiada wszystkie dane (z aktu urodzenia oraz dane o adresie zameldowania rodziców). W każdej innej sytuacji podmiotem uprawnionym do dokonania obowiązku meldunkowego jest osoba, na której ten obowiązek spoczywa (w sytuacji osoby małoletniej będzie to ustawowy opiekun prawny). Taki sposób meldunku jednoznacznie wynika z art. 9 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności: *Przy dopełnianiu obowiązku meldunkowego należy przedstawić dowód osobisty, a w uzasadnionych przypadkach - inny dokument pozwalający na ustalenie tożsamości.* Tym uzasadnionym przypadkiem będzie w sytuacji zameldowania dziecka urodzonego za granicą zagraniczny odpis aktu urodzenia wraz z urzędowym tłumaczeniem na język polski, co potwierdza jednoznacznie ust. 2 cytowanego artykułu: *Osoba niepełnoletnia nieposiadająca dokumentu stwierdzającego tożsamość przedstawia odpis skrócony aktu urodzenia.* Ustawodawca nie wskazuje jednak na źródło pochodzenia tegoż odpisu, zatem bezpodstawnie jest uzależnienie dokonania zameldowania dopiero po przedłożeniu polskiego odpisu. Ewentualny brak danych w zagranicznym odpisie aktu

sc można zweryfikować na podstawie danych zawartych w dowodach osobistych rodziców składających wniosek o zameldowanie. Obowiązek przeprowadzenia ewentualnego postępowania w zakresie zameldowania osoby ciąży na organie gminy, a nie na kierowniku usc. Potwierdza to zapis art. 47 ust. 1 i 2 ustawy o ewidencji ludności, który stanowi, że organy gminy prowadzący ewidencje ludności jest obowiązany na podstawie zgłoszenia dokonać zameldowania lub wymeldowania przez zarejestrowanie danych dotyczących osoby i miejsca jej pobytu, jak również innych zdarzeń dotyczących obowiązku meldunkowego. Jeżeli zgłoszone dane budzą wątpliwości, o dokonaniu zameldowania lub wymeldowaniu rozstrzyga właściwy organ gminy. Ponadto zgodnie z art. 48 cytowanej ustawy organ gminy posiada możliwość żądania tylko od osoby, której dotyczy obowiązek meldunkowy przedstawienia danych niezbędnych do aktualizacji ewidencji ludności. Ustawodawca jednak nie określa w żaden sposób w jakiej formie dane zostaną dostarczone. W tym względzie należy bezspornie uznać, że wystarczającym będzie dochowanie formy dokumentu urzędowego, którą to całkowicie spełniają odpisy zagranicznych aktów sc. Podobnie sytuacja wygląda w przypadku obowiązku wynikającego z art. 17 ustawy o ewidencji ludności kierownik usc jest odpowiedzialny za zgłoszenie zgonu osoby w celu jej wymeldowania tylko w sytuacji uprzedniego zarejestrowania tegoż zgonu w księgach stanu cywilnego. W każdej innej sytuacji, którą będzie np. zgon obywatela polski poza granicami kraju dokonanie zgłoszenia do ewidencji ludności możliwe jest na podstawie zagranicznego odpisu aktu stanu cywilnego.

W sytuacji nadania numeru PESEL dla osoby małoletniej kierownik usc również nie jest organem, który może dokonywać jakiegokolwiek czynności. Zgodnie z art. 31 a ust. 4 ustawy o ewidencji ludności podmiotami uprawnionymi o wystąpienie z wnioskiem o nadanie numeru PESEL są: organ gminy, płatnik składek ubezpieczeniowych, polski konsul. O na-

danie numeru PESEL można ubiegać się również osobiście w sytuacji kiedy odrębne przepisy przewidują potrzebę jego posiadania (art. 31b ustawy o ewidencji ludności). Zaznaczyć należy, że nadanie numeru PESEL, jak stwierdza sam ustawodawca jest czynnością materialno-techniczną dokonywaną przez Ministra Spraw Wewnętrznych (art. 31a ust. 2 ustawy o ewidencji ludności), który tym samym jest organem merytorycznie odpowiedzialnym za rozstrzygnięcie tej sprawy. W sytuacji wystąpienia z wnioskiem o nadanie numeru PESEL przez organ gminy czynność ta uzależniona jest od uprzedniego złożenia wniosku o zameldowanie dziecka lub wniosku o wyrobienie dowodu osobistego. Zatem jeżeli do zameldowania i do wyrobienia dowodu osobistego nie jest wymagane przedłożenie polskiego odpisu aktu urodzenia to analogicznie nie ma uzasadnionej konieczności wymagania posiadania polskiego aktu urodzenia dziecka przy nadaniu numeru PESEL.

Analiza czynności związanych z wyrobieniem dowodu osobistego również wskazuje na brak konieczności posiadania polskiego aktu stanu cywilnego. Przepisy wykonawcze wymieniają między innymi obowiązek przedłożenia odpisu aktu urodzenia (dla osoby nie pozostającej w związku małżeńskim) lub odpisu aktu małżeństwa⁸. Użycie przez ustawodawcę takich pojęć wskazuje, że należy je traktować w sposób rozszerzający a nie zawężający. Ponadto obowiązek prowadzenia postępowania polegającego na sprawdzeniu wiarygodności danych zawartych we wniosku dowodowym ciąży na organie gminy a nie na kierowniku usc. Przy czym jak wskazują przepisy sprawdzenie danych we wniosku odbywa się na podstawie dostępnych dokumentów, rejestrów i ewidencji gromadzących dane osoby⁹. Ustawodawca celowo nie wskazuje w sposób szczegółowy konkretnego katalogu dokumentów, które mogą być podstawą weryfikacji danych we wniosku. Przyjąć zatem należy, że w sytuacji kiedy zagraniczny odpis aktu sc (urodzenia lub małżeństwa) nie posiada wszystkich danych wymaganych

we wniosku dowodowym organ gminy może je potwierdzić na podstawie np. dowodu osobistego rodziców lub osoby ubiegającej się o wymianę, danych w ewidencji ludności lub danych z systemu dowodowego. Wskazuje to tym samym, że odmowa przyjęcia wniosku o wyrobienie dowodu osobistego z uwagi na brak posiadania polskiego odpisu aktu sc jest bezpodstawną. Ponadto taki sposób rozstrzygnięcia jest niezgodny z przepisami, które bardzo precyzyjnie określają sposób postępowania organu odpowiedzialnego za wydanie dowodu osobistego w sytuacji kiedy dane we wniosku są niezgodne z dokumentami, rejestrami lub danymi w ewidencji. W omawianym przypadku organ gminy wstrzymuje sporządzenie formularza do czasu wyjaśnienia nieprawidłowości danych zawartych we wniosku i wydaje nieodpłatnie wnioskodawcy zaświadczenie potwierdzające złożenie wniosku¹⁰. Wobec powyższego to organ gminy odpowiedzialny za wydanie dowodu osobistego ma obowiązek przeprowadzić postępowanie mające na celu ustalić prawidłowość danych potrzebnych do dowodu osobistego. Cedowanie tej odpowiedzialności na kierownika usc jest całkowicie nieuzasadnione.

Udział kierownika usc w czynnościach związanych z dowodem osobistym ogranicza się do sytuacji kiedy dokonuje rejestracji zdarzeń dotyczących: rejestracji zmiany nazwiska wynikającej ze zmiany stanu cywilnego; zmiany imienia lub nazwiska w drodze wydanej decyzji administracyjnej; zmiany w aktach stanu cywilnego; sporządzenia aktu zgonu osoby posiadającej dowód osobisty¹¹. W omawianej kwestii działania kierownika usc mają na celu przekazanie informacji wymaganych do unieważnienia dowodu osobistego a nie do jego wydania.

Przeprowadzona powyżej analiza przepisów z zakresu ewidencji ludności i dowodów osobistych pozwala stwierdzić, że nie ma uzasadnionej potrzeby zmuszania osób chcących dokonać obowiązku meldunkowego lub wydania dowodu osobistego od uprzedniego transkrybowania zagranicznego aktu sc.

Oczywiście niezaprzeczalnym faktem jest celowość prowadzenia ewidencji ludności zarówno z punktu widzenia interesów państwa jak i obywatela. Jakkolwiek słuszne są w tym względzie działania organów administracji publicznej muszą jeszcze być zgodne z przepisami prawa. Powyższa zasada ma tym bardziej istotne znaczenie kiedy mowa jest o obowiązkach spoczywających na obywatelach. Sposób realizacji obowiązku meldunkowego podobnie jak każdego innego obowiązku względem państwa powinien stwarzać minimum uciążliwości, które powinny być proporcjonalne do ich podstawy. Skoro w postępowaniach prowadzonych przez sądy oraz w wielu innych postępowaniach administracyjnych od dawna wykorzystywane są odpisy zagranicznych aktów stanu cywilnego to dla czego wyjątkiem ma być spełnienie obowiązku meldunkowego? Tym bardziej, że obowiązujące przepisy w żaden sposób nie wskazują na możliwość stosowania takiego wyjątku. Zwrócić należy uwagę, że w jakiegokolwiek interpretacji przepisów organ administracji publicznej zobowiązany jest do zachowania jednej z fundamentalnych zasad zawartych w Europejskim Kodeksie Dobrej Praktyki Administracyjnej. Jest nią zasada proporcjonalności polegająca na tym, że wszelkie pojęte przez urzędnika administracji publicznej działania będą proporcjonalne do wyznaczonego celu. Urzędnik w szczególności unika ograniczania praw obywateli lub nakładania na nich obciążeń, jeśli ograniczenia te bądź obciążenia byłby niewspółmierne do celu prowadzonych działań¹². Kore-sponduje z tym konstytucyjna zasada zaufania obywateli do organów władzy przejawiająca się w minimalnej ingerencji państwa.

 Krystyna Gładych
Sławomir Wojciechowski

⁸ Zob. § 7 ust. 1, pkt 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów (Dz. U. 2009.47.384 ze zm.).

⁹ Zob. § 8 (Dz. U. 2009.47.384 ze zm.).

¹⁰ Zob. § 13 (Dz. U. 2009.47.384 ze zm.).

¹¹ Zob. § 32 (Dz. U. 2009.47.384 ze zm.).

¹² <http://www.rpo.gov.pl/pliki/1139855747.pdf>.

Bogusława Jarmila
Mielcarek

Z-ca kierownika
USC w Koszalinie

Drugi dzień XIII Kongresu Urzędników Stanu Cywilnego Europy zapowiadał się bardzo interesująco. I taki też był, nie tylko ze względu na poruszone tematy, ale przede wszystkim ze względu na jego niezwykle zakończenie.

Pierwszą tego dnia prezentację przedstawili Chorwaci: profesor dr Nenad Hlač, kierownik Katedry Prawa Rodzinnego na Wydziale Prawa uniwersytetu w Rijeci oraz Asja Ettinger z Gminnego Urzędu Administracji Ogólnej z Zagrzebia. Warto zaznaczyć, że prezentacja odbywała się na półtora miesiąca przed przystąpieniem ich kraju do Unii Europejskiej (stało się to 1 lipca 2013r.). Chorwacja już od 10 lat współpracuje z Europejskim Stowarzyszeniem Urzędniczek i Urzędników Stanu Cywilnego (EVS). W wystąpieniu podkreślono, że choć w Chorwacji językiem urzędowym jest język chorwacki, to mniejszości narodowe mają duże przywileje przy rejestracji stanu cywilnego. Na terenie, gdzie mieszka powyżej 1/3 osób innej niż chorwacka narodowości, jej język uzyskuje status drugiego języka urzędowego. Jest tak na przykład na Istrii, gdzie większość stanowią Chorwaci pochodzenia włoskiego, toteż językiem urzędowym obok chorwackiego jest także włoski.

W Chorwacji funkcjonuje centralny rejestr obywateli, a 95% aktów stanu cywilnego jest już umieszczone w systemie komputerowym. Jeszcze w tym roku planowane jest wprowadzenie nowych projektów ustaw o cudzoziemcach, prawie o aktach stanu cywilnego. W sferze przygotowań jest ustawa o rejestracji związków homoseksualnych (nie - małżeństw). Zdaniem prelegentów, społeczeństwo chorwackie nie jest jeszcze przygotowane do zagwarantowania im takich praw w kodeksie rodzinnym.

KONGRESOWE MAŁŻEŃSTWO

RELACJA Z DRUGIEGO DNIA XIII KONGRESU URZĘDNIKÓW STANU CYWILNEGO

Swoją prezentację mieli również gospodarze Kongresu – Słoweńcy. Słuchając ich wykładu o funkcjonowaniu w pełni skomputeryzowanej rejestracji stanu cywilnego, byliśmy pełni podziwu i zazdrości. W swej skromności podkreślali, że tak szybkie wprowadzenie w życie e-rejestracji zawdzięczają małej liczbie mieszkańców kraju, ale jestem przekonana, że przede wszystkim konsekwencji i doskonałej organizacji.

Od 3 maja 2005r. w Słowenii funkcjonuje elektroniczny rejestr obywateli. Jest on kompletnym zbiorem informacji: zawiera dane niezbędne przy wydawaniu dowodów osobistych, paszportów, praw jazdy, aktów stanu cywilnego. Mając dostęp do Internetu, z każdego miejsca w kraju, można uzyskać pełne dane. Służą one nie tylko

urzędnikom, ale przede wszystkim obywatelom. Nie muszą oni załatwiać swoich spraw w wielu urzędach, wystarczy, że udadzą się do najbliższego i załatwiani są kompleksowo. Początkowo planowano prowadzenie podwójnej rejestracji – papierowej i elektronicznej, jednak rząd zdecydował, że nie ma takiej potrzeby i w ciągu czterech lat do systemu komputerowego wprowadzono wszystkie dane archiwalne. Jako ciekawostkę ilustrującą sprawność systemu podano sytuację, gdy pewnego dnia gdzieś w Zagrzebiu znaleziono obrączkę z wygrawerowaną datą zawarcia małżeństwa. W naszych warunkach odnalezienie właściciela graniczyłoby w cudem, ale w Słowenii – dzięki elektronicznemu rejestrowi – szybko udało się odnaleźć niezwykle wdzięcznego właściciela.

Bojana Zadavec - Kierownik USC

Przygotowania

Przemowa

Ceremonia zaślubin

Dla nas, Polaków, bardzo interesujące było wystąpienie Johanna Fally z Austrii, redaktora branżowego periodyku, który przedstawił nowości w prawie rodzinnym i o nazwiskach. Od 1 kwietnia 2013r. nastąpiła tam bowiem zmiana w przepisach dotyczących nazwisk. Do tej pory, gdy przy zawarciu małżeństwa żona nie złożyła oświadczenia jakie nazwisko będzie nosiła po ślubie, z automatu wpisywano nazwisko męża. Obecnie zachowuje ona swoje dotychczasowe nazwisko. Nazwiskiem rodzinnym może być nazwisko żony, męża, łączone nazwisko żony i męża, które zapisywane może być z myślnikiem lub bez. Kobiety mogą zrezygnować z końcówki żeńskiej

przy nazwisku. Dzieci noszą nazwisko rodzinne. W przypadku braku oświadczenia o nazwisku rodzinnym rodzice wybierają nazwisko matki lub ojca lub podwójne, zapisywane z myślnikiem lub bez. Gdy rodzice nie złożą żadnego oświadczenia dla nazwiska dziecka, otrzymuje ono z mocy prawa nazwisko matki. Oświadczenia te składane mogą być przed ślubem, podczas ślubu lub po ślubie. Oświadczenie o zmianie nazwiska po ślubie może być złożone tylko raz.

W Austrii wprowadzono nowe opłaty za udzielanie ślubu. Gdy dotyczy to małżeństw krajowych zawieranych w USC w godzinach pracy urzędu – opłata wynosi 57,55 Euro, natomiast w przypadku małżeństw mieszanych (dwóch obywatelstw) opłata za ceremonię w godzinach pracy urzędu wzrasta do 143,95 Euro.

Na zakończenie Kongresu czekała nas nie lada niespodzianka. Poinformowano nas co prawda wcześniej, że będziemy uczestniczyli w pokazowym ślubie. Wszyscy spodziewali się zobaczyć salę ślubów, okolicznościowe przemówienia i inscenizację ceremonii. Miejszem uroczystości był zamek, który według zapisów historycznych jest najstarszy w Słowenii. Pierwszy dotyczący go zapis sięga 1011 roku. Budowla stoi na wspaniałej wielkiej skale, wznoszącej się 130 metrów nad poziom jeziora. W jego barokowym południowym skrzydle znajduje się ekspozycja muzealna ukazująca historię jeziora i jego okolic. Jest tu też kolekcja zbroi i dawnego oręża oraz zbiór starostwoiańskiej biżuterii.

W takiej oto scenerii, na jednym z tarasów został przygotowany stół z kwiatami oraz ozdobne fotele. Asysta składała się z grupy ubranej w stylizowane średniowieczne stroje, zaś celebrazami były dwie panie – **dr Bojana Zadavec** (*Słoweńskie Stowarzyszenie Personelu Administracyjnego ZUDS, członek Rady Programowej EVS*) *prowadząca uroczystość z upoważnienia szefa jednostki administracji Radovljica oraz konieczny w trakcie udzielania ślubu - archiwista z Bled.*

Nasze zdumienie wywołała para nowożeńców. Przy akompaniamencie pięknej muzyki na forum wkroczyli bowiem uczestnicy naszego Kongresu, para z Niemiec! Świadkami uroczystości byli Willi

Heussler, reprezentant Szwajcarii oraz Jan Otten z Holandii. Uroczystość była bardzo podniosła, pełna pięknych słów i wierszy. Po wypowiedzeniu przysięgi małżeńskiej panna młoda zaśpiewała swojemu wybrankowi piękną pieśń. Ceremonię zamknął pokaz średniowiecznego tańca w wykonaniu grupy, która asystowała przy uroczystości oraz państwa młodych. Były również wiwaty i tradycyjna lampka szampana dla wszystkich uczestników.

Praktycznie przez całą uroczystość zachodziliśmy w głowę czy ślub był inscenizacją. Pytanie to zadawali sobie wszyscy. Przecież znaleźliśmy parę młodą, nawet w trakcie Kongresu siedzieli rząd przede mną w sali obrad. Fikcja czy prawda? Prawdziwe uczucie czy tak dobrzy aktorzy? Pierwsze minuty uroczystości wypełniało przekonanie, że nie może to być prawda. Na koniec, widząc uczucia malujące się na twarzach państwa młodych można było stwierdzić tylko jedno – tak, to był prawdziwy ślub!

Jak później potwierdziła to Bojana Zadavec, uroczystość była autentyczna. W Bled zawarli małżeństwo uczestnicy naszego Kongresu, którzy podczas wcześniejszych edycji poznali się i pokochali. Jestem przekonana, że nigdzie na świecie nie było takiej uroczystości, w której świadkami i gośćmi byli urzędnicy stanu cywilnego z 19 krajów! A może należałoby zgłosić ten fakt do Księgi Guinnessa?

 Bogusława Jarmila Mielcarek

Młoda para i świadkowie

Specjalne życzenia od organizatorów ceremonii

Zaproszeni goście - kierownicy USC z 19 krajów Europy

Zakończenie ceremonii

Jan Krzysztof
Wojtala

Analitik
TECHNIKA IT

Streszczenie wystąpienia pod tym samym tytułem podczas XXI Forum Informatyki w Administracji „NOWE PERSPEKTYWY, NOWE PROBLEMY, STARE UWARUNKOWANIA” w Żelechowie 16-17 października 2013 r.

Wprowadzenie

W ostatnich latach użytkownicy systemu dziedzinowego dla USC coraz częściej oczekują, że oprócz rejestracji stanu cywilnego, system taki będzie wspomagał ewidencjonowanie napływających i tworzonych pism oraz załatwianych w urzędzie spraw. Funkcjonalność standardowych systemów wspomagających zarządzanie dokumentami w urzędzie miasta/gminy nie jest w takich przypadkach wystarczająca ponieważ mamy do czynienia ze zbiegiem przepisów. W USC obowiązują co prawda przepisy kancelaryjno-archiwalne wprowadzone Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. 2011, nr 14 poz. 67) jednak kwestie związane z archiwacją aktów stanu cywilnego i akt zbiorowych regulują przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 29 września 1986r. Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz. U. 2011, nr 212, poz. 1264). W związku z tym dokumenty papierowe, które zostały odłożone do akt zbiorowych poszczególnych aktów stanu cywilnego, nie mogą jednocześnie znajdować się w aktach

spraw (w teczkach aktowych). Można jednak z powodzeniem ewidencjonować w systemie teleinformatycznym meta-dane tych dokumentów i to w sposób odzwierciedlający przebieg załatwianych spraw. Definicja i minimalny zakres meta-danych znajdują się w instrukcji kancelaryjnej¹ i w załącznikach A, B, C i D do tej instrukcji. W takim przypadku system dziedzinowy USC funkcjonuje jako system informatyczny wspomagający tradycyjny system zarządzania dokumentacją. W szczególności może to

mach przepisów wynikających z ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (t.j. Dz. U. 2011, nr 123, poz. 698):

Art. 6 ust. 1. Organy państwowe oraz państwowe jednostki organizacyjne, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządowe jednostki organizacyjne obowiązane są zapewnić odpowiednią ewidencję, [...]:

1) powstającej w nich dokumentacji, w sposób odzwierciedlający przebieg załatwiania i rozstrzygania spraw;

INTEGRACJA SYSTEMU DZIEDZINOWEGO Z SYSTEMAMI EZD NA PRZYKŁADZIE APLIKACJI DLA USC

być system spełniający wymagania dotyczące systemów EZD (Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją), o których mowa w instrukcji kancelaryjnej. Systemy EZD znajdują pełniejsze zastosowanie w USC kiedy wejdzie w życie nowa, projektowana ustawa prawo o aktach stanu cywilnego, która ma znacznie rozszerzyć zakres dokumentów elektronicznych wymienianych przez USC z otoczeniem.

Wymagania dotyczące typowego systemu EZD urzędu miasta / gminy

System EZD dla urzędów obsługujących organy gminy musi działać w ra-

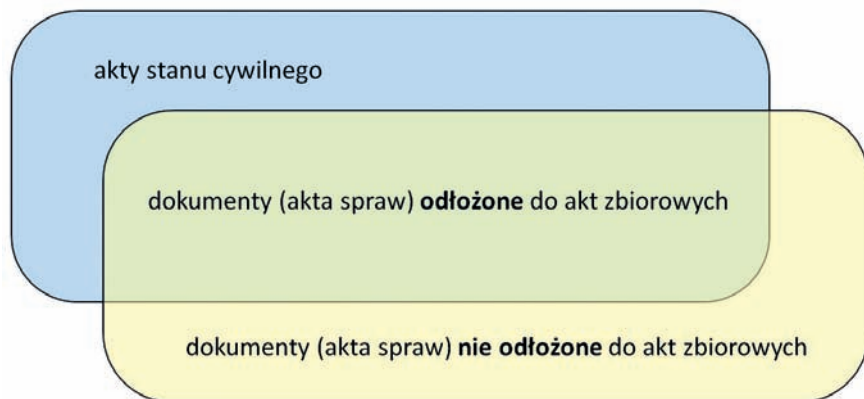
2) nadsyłanej i składanej do nich dokumentacji, w sposób, o którym mowa w pkt 1.

Rozporządzenie w sprawie instrukcji kancelaryjnej, JRWA oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz.U. 2011, nr 14, poz. 67) wydane na podstawie art. 6 ust 2b ustawy.

Wymagania dotyczące EZD dla USC wynikające z przepisów szczególnych.

Zapisy ustawy prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz. U. 2011, nr. 212, poz. 1264) oraz aktów wykonawczych stanowią przykład przepisów szczególnych, o których mowa w § 1. 1. instrukcji kancelaryjnej:

¹ Załącznik nr 1 do rozporządzenia Dz. U. 2011, nr 14 poz. 67

Rys. 1. Podwójna ewidencja napływających do USC i tworzonych w USC dokumentów (dokumenty oznaczone numerem aktu i/lub znakiem sprawy)

„Instrukcja kancelaryjna określa szczegółowe zasady i tryb wykonywania czynności kancelaryjnych w podmiocie oraz reguluje postępowanie w tym zakresie z wszelką dokumentacją, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej ...”

System elektronicznego zarządzania dokumentacją w USC różni się od typowych systemów ESOD czy EZD tym, że zapewnia podwójną ewidencję napływających do USC i tworzonych w USC dokumentów:

Dokumenty papierowe odkładane do akt zbiorowych poszczególnych aktów stanu cywilnego są łączone według numerów aktów i przechowywane przez 100 lat w archiwum USC a potem wiecześnie w AP. Nadrukowany znak sprawy wiąże dokumenty papierowe z elektronicznymi aktami odpowiednich spraw.

Meta-dane dokumentów odłożonych do akt zbiorowych są łączone w elektroniczne akta spraw według znaku sprawy. Przypisany do każdego rekordu numer odpowiedniego aktu stanu cywilnego jednoznacznie wskazuje gdzie jest dokument papierowy.

Automatyczne ewidencjonowanie pism i spraw w systemie dziedzicznym USC

W systemie dziedzicznym USC prowadzone są rejestry:

- pism wpływających,
- pism wychodzących,
- pism nie będących przesyłkami,
- spraw.

Rejestry zawierają wszystkie meta dane wyspecyfikowane w załącznikach „A”, „B”, „C” i „D” do instrukcji kancelaryjnej, co umożliwia budowę interfejsów do miejskiego/gminnego systemu ESOD/EZD.

Czynności kancelaryjne związane z prowadzeniem rejestrów, są w przeważającej części wykonywane automatycznie, „w tle” podczas wykonywania czynności wynikających z ustawy prawo o aktach stanu cywilnego.

Repozytorium wzorców meta-danych spraw, umożliwi automatyczną klasyfikację pism wpływających do USC i tworzonych w USC.

Integracja systemu dziedzicznego USC z ogólnym EZD

Integracja systemów jest konieczna ponieważ w praktyce część pism przeznaczonych dla USC zostaje zarejestrowana w ogólnym systemie EZD:

- jako papierowe dokumenty przysłane pocztą lub złożone osobiście w Kancelarii Ogólnej,
- jako wnioski złożone drogą elektroniczną (na przykład za pośrednictwem ePUAP lub którejs z regionalnych platform e-usług)

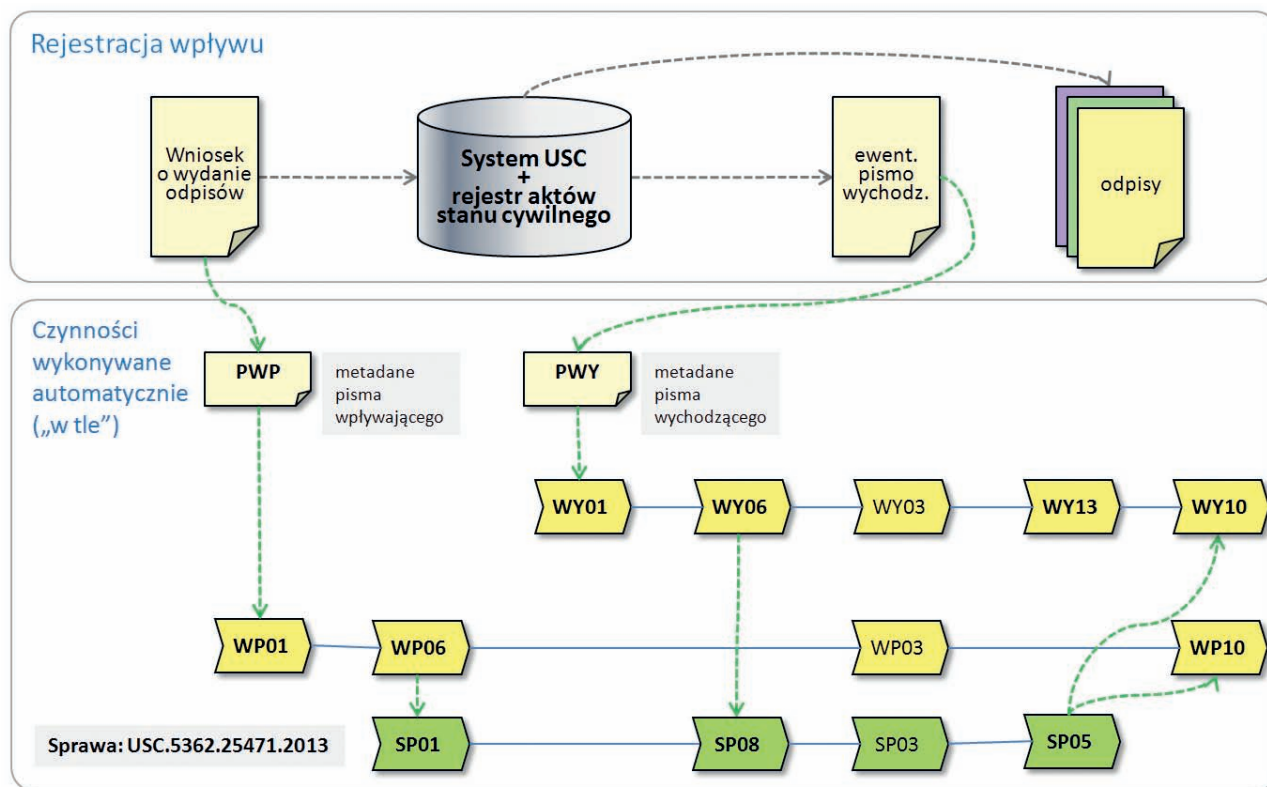
Jaki poziom integracji wybrać?

Minimalny zakres integracji systemu dziedzicznego USC z miejskim/gminnym systemem EZD:

- System dziedziczny USC importuje z ogólnego systemu EZD pisma wpływające do kancelarii ogólnej, a przeznaczone dla USC, w tym pisma, które wpłynęły na elektroniczną skrzynką podawczą urzędu (ESP),
- Zakres importowanych danych powinien co najmniej zawierać się w zakresie meta-danych przesyłki wpływającej wyspecyfikowanym w załączniku „A” do instrukcji kancelaryjnej,
- System dziedziczny USC eksportuje do gminnego systemu EZD ogólną informację o sposobie załatwienia sprawy w USC (bez danych osobowych) oraz znak sprawy, przy czym identyfikatorem pisma jest numer nadany przez kancelarię ogólną (dzięki temu kancelaria ogólna jest w stanie poinformować stronę o stanie załatwianej sprawy).

Rozszerzony zakres integracji systemu dziedzicznego USC z miejskim/gminnym systemem EZD:

- System dziedziczny importuje z ogólnego systemu EZD pisma wpływające do Kancelarii Ogólnej, a przeznaczone dla USC (w tym pisma, które wpłynęły na ESP),
- System dziedziczny eksportuje do ogólnego systemu EZD meta-dane pism wpływających bezpośrednio do USC i zwrótnie otrzymuje numer kancelaryjny jednolity w skali całego urzędu miasta/gminy,
- System dziedziczny eksportuje do ogólnego EZD meta-dane akt każdej sprawy załatwionej w USC w zakresie wyspecyfikowanym w załącznikach „A”, „B”, „C” i „D” do instrukcji kancelaryjnej (bez danych osobowych). Dzięki temu kancelaria ogólna jest w stanie poinformować stronę o stanie załatwianej sprawy na podstawie samego numeru kancelaryjnego pisma wpływającego wszczynającego sprawę niezależnie od tego czy zostało złożone w kancelarii ogólnej czy w USC.

Rys. 2. Przykładowa funkcja systemu dla USC: wydawanie odpisów na wniosek

Zaletą przekazywania meta-danych spraw prowadzonych w USC do ogólnego, gminnego systemu EZD jest możliwość prowadzenie pełnych statystyk i monitorowania przebiegu załatwianych spraw w skali całego urzędu miasta/gminy - łącznie z USC. W innym wypadku statystyki obejmują tylko tę część korespondencji prowadzonej przez USC, która przechodzi przez kancelarię ogólną. Tymczasem pełna informacja o rzeczywistym obciążeniu pracowników USC jest bardzo istotna w związku z problemami dotyczącymi zatrudniania nowych osób. Jednak ze względu na charakter danych przetwarzanych w USC (m. in. orzeczeń sądów dotyczących rozwodów, separacji czy przysposobienia dziecka z utajnieniem aktu urodzenia) meta-dane akt spraw przekazywane do ogólnego systemu EZD nie mogą zawierać danych osobowych, a tym bardziej danych wrażliwych z jakimi mamy do czynienia w USC. Akta spraw to przecież często jednocześnie akta zbiorowe, a ich udostępnianie jest

bardzo ograniczone przepisami ustawy prawo o a.s.c.²

Rozwiązania organizacyjne

W dowolnym urzędzie miasta/gminy podstawowym sposobem dokumentowania przebiegu załatwiania i rozstrzygnięcia spraw może być:

- albo system tradycyjny, opcjonalnie wspomagany przez system informatyczny (ESOD),
- albo system EZD.

Jednak, biorąc pod uwagę przepisy szczególne, o których mowa w § 1. 1. instrukcji kancelaryjnej, a także brzmienie § 10. kierownik jednostki samorządu terytorialnego (wójt, burmistrz, prezydent) może:

- wskazać symbole JRWA stanowiące wyjątki od podstawowego sposobu dokumentowania przebiegu załatwiania i rozstrzygnięcia spraw,

- wskazać system dziedziny USC jako system właściwy do obsługi wymienionych wyjątków.

Podsumowanie i wnioski

Wskazanie w zarządzeniu wójta/burmistrza/prezydenta powyższych wyjątków i ich obsługa w systemie dziedziny USC redukuje do minimum konieczność podwójnego rejestrowania tych samych danych w dwóch systemach:

- po raz pierwszy w ogólnym systemie EZD urzędu miasta/gminy,
- po raz drugi w systemie dziedziny USC w związku z czynnościami kierownika/pracownika USC.

Integracja systemu dziedziny USC z systemem EZD miasta/gminy umożliwia skompletowanie wpisów w rejestrze pism wpływających bez dodatkowego nakładu pracy, w tym przejmowanie wniosków, które wpłynęły na Elektroniczną Skrzynkę Podawczą (ESP).

² Szerzej opisał ten problem Sławomir Wojciechowski, „Instrukcja kancelaryjna w USC”, Biuletyn nr 4/2012

Krystyna
Gładych

Pośród wymogów co powinno być zawarte w upoważnieniu należy zwrócić szczególną uwagę na okres ważności upoważnienia i zakres kontroli. Przenosząc to na pracę urzędu stanu cywilnego należy zwrócić uwagę co będzie przedmiotem kontroli np. Jeżeli zakres obejmuje tylko kontrolę zapisów w aktach stanu cywilnego, to nie można kontrolującemu udostępnić akt zbiorowych bo tego zakres kontroli nie obejmuje. Czym innym są bowiem akty stanu cy-

- sporządzania kopii, odpisów, wyciągów z dokumentów oraz zestawień lub obliczeń,
- żądania złożenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień,
- poinformowania kierownika jednostki kontrolowanej o wszelkich zagrożeniach życia lub zdrowia, możliwości powstania szkody w mieście w celu usunięcia tych zagrożeń. W myśl powyższego, kontroler powinien powiadomić wójta, jeśli widzi,

Uprawnienia organu kontrolnego i kontrolowanego nie są sprawą dowolności organu kontrolnego. Uprawnienia te są ściśle określone i wynikają z ustawy z dnia 15 lipca 2011r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U z 2011r. Nr 185, poz. 1092).

Powyższa ustawa określa zasady i tryb przeprowadzania kontroli oraz organy właściwe w sprawach kontroli (art.1). Przepisy powyższej ustawy stosuje się również do kontroli działalności organów samorządu terytorialnego w sprawach dotyczących wykonywania zadań z zakresu administracji rządowej (art. 2 pkt 1). Jako cel przeprowadzania kontroli ustawa wskazuje ocenę działalności jednostki kontrolowanej na podstawie ustalonego stanu faktycznego, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, ich zakres, przyczyny i skutki oraz osoby odpowiedzialne za wykonanie zaleceń zmierzających do usunięcia nieprawidłowości (art. 3).

Kierownikiem jednostki kontrolowanej jest osoba odpowiedzialna za jej działalność i uprawniona do jej reprezentowania (art. 5), czyli przenosząc to na szczebel gminy : wójt, burmistrz, prezydent miasta. Uprawnienia wojewody powyższych podmiotów wynikają z art. 6 ust. 4 pkt 3).

Kontrolę przeprowadza się w trybie zwykłym lub uproszczonym (art. 11). W trybie zwykłym na podstawie programu kontroli a przeprowadza ją pracownik jednostki kontrolującej (kontroler) na podstawie imiennego upoważnienia do przeprowadzania kontroli, po okazaniu legitymacji służbowej.

KONTROLA W URZĘDZIE STANU CYWILNEGO

wilnego a czym innym akta zbiorowe. Jeżeli upoważnienie obejmowałoby tylko np. wydawanie pozytywnych decyzji z zakresu rejestracji stanu cywilnego to w ogóle nie można by było ich udostępnić ponieważ decyzje powyższe nie są przechowywane w odrębnych teczkach, a w aktach zbiorowych, czego zakres kontroli nie obejmuje.

Do czego kontroler w czasie przeprowadzania kontroli ma prawo (art. 22):

- swobodnego wstępu i poruszania się po terenie jednostki kontrolowanej,
- wglądu do dokumentów, pobierania ich **za pokwitaniem** oraz zabezpieczenia dokumentów związanych z zakresem kontroli z zachowaniem tajemnicy prawnie chronionej,

że szafy z księgami stanu cywilnego kierownik usc ma dosłownie „na plecach”, aby z trybie pilnym spowodował usunięcie tego zagrożenia gdyż istnieje ryzyko, że szafa może przewrócić się na kierownika usc lub kierownik usc wstając zza biurka może się o nią uderzyć i doznać uszczerbku na zdrowiu.

Kierownik jednostki kontrolowanej ma obowiązek:

- wskazać pomieszczenie do prowadzenia kontroli,
- zapewnić niezwłoczne przedstawienie żądanych dokumentów,
- dopilnować terminowego udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień,
- udostępnić niezbędne urządzenia techniczne.

Pracownik ma obowiązek:

- przedstawić dokumenty, materiały i informacje, niezbędne do przeprowadzenia kontroli,
- sporządzić żądane kopie dokumentów, które potwierdza za zgodność kierownik urzędu stanu cywilnego,
- udzielić kontrolerowi ustnych i pisemnych wyjaśnień.

Każdy ma prawo złożyć oświadczenia dotyczące kontroli, a kontroler nie ma prawa odmówić przyjęcia oświadczenia (art. 30).

O oględzinach, powołaniu biegłych, przeprowadzeniu badań specjalistycznych nie będę wspominać bo te czynności nie są związane z urzędem stanu cywilnego.

Ustalania dokonane w czasie kontroli opisuje się w projekcie wystąpienia pokontrolnego (art. 36), a dokument ten podpisuje kontroler i kierownik komórki do spraw kontroli (art. 37).

Projekt wystąpienia pokontrolnego otrzymuje wójt, burmistrz, prezydent i może wnieść zastrzeżenia do tego projektu w terminie 7 dni. Gdyby wójt przekazał projekt wystąpienia pokontrolnego

kierownikowi urzędu stanu cywilnego to kierownik usc może spokojnie przeanalizować dokument i jeżeli uzna to za słuszne napisze projekt zastrzeżeń, który złoży za pokwitowaniem u wójta.

Zastrzeżenia do projektu wystąpienia pokontrolnego rozpatruje kierownik komórki do spraw kontroli, który może:

- odrzucić zastrzeżenia wniesione przez osobę nieuprawnioną lub wniesione po terminie,

- uwzględnić zastrzeżenia w całości lub w części albo je oddalić (art. 42).

Kierownikowi jednostki kontrolowanej w przypadku odrzucenia zastrzeżeń przysługuje, w terminie 5 dni, prawo do odwołania się do kierownika jednostki kontrolującej (wojewody).

W przypadku nie zgłoszenia zastrzeżeń albo nie uwzględnienia wszystkich zastrzeżeń sporządza się wystąpienie pokontrolne. Wystąpienie podpisuje kierownik jednostki kontrolującej i przekazuje wójtowi. Od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze (art. 48). Wójt informuje wojewodę o wykonaniu zaleceń pokontrolnych lub przyczyn ich nie wykonania.

Jak czytam taki przepis prawny to zawsze mnie ciekawi co zrobiliby wojewoda, mając na uwadze art. 48 powyższej ustawy gdyby wójt mu napisał, że nie wykonał polecenia polegającego na wydawaniu postanowień w trybie art. 25 Prawa o aktach stanu cywilnego o przekazaniu ksiąg do archiwum państwowego, a nie wykonał bo kierownik usc nie wydaje takich postanowień o czym świadczy zapis par. 28 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 października 1998r. w` sprawie szczegółowych zasad sporządzania aktów stanu cywilnego.

Kontrola w trybie uproszczonym różni się tym od kontroli w trybie zwykłym, że nie sporządza się programu kontroli i wystąpienia pokontrolnego. Przeprowadza się ją w razie potrzeby np. sprawdzenia informacji zawartych w skargach i wnioskach. Kontrolę kończy sprawozdanie z kontroli. Jest też krótszy termin na przedstawienie przez wójta swego stanowiska, bo tylko 3 dni (art. 52 ust. 5).

W powyższej ustawie są jeszcze zapisy mówiące o tym, że np. wojewoda może zarządzić sporządzenie informacji o wynikach kontroli i przesłać ją Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

W trybie tej ustawy można także „nękać” wójta, który już wójtem nie jest aby składał oświadczenia o nieprawidłowościach, które miały miejsce za jego kadencji. Lecz należy raczej wątpić w to czy były wójt będzie chciał składać jakieś oświadczenia i że będzie zainteresowany otrzymaniem wystąpienia pokontrolnego, do którego i tak nie ma prawa wnosić żadnych zastrzeżeń.

Czy ważne są uwagi kierownika usc do projektu wystąpienia pokontrolnego, jeżeli takowe kierownik usc otrzyma? Tak to bardzo ważna sprawa. Nie można bowiem dopuścić do tego aby, po wyborach nowa władza w gminie, miała niesłuszny ogląd pracy kierownika urzędu stanu cywilnego i z tego powodu chciała się ze swym pracownikiem rozstać.

 Krystyna Gładych

Sylwia
Kotecka

Adiunkt w CBKE

KRÓTKIE SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI NAUKOWEJ

„INFORMATYZACJA USŁUG ZWIĄZANYCH ZE STANEM CYWILNYM”

Dnia 8 listopada 2013 r. na Uniwersytecie Wrocławskim – Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii, odbyła się konferencja naukowa „Informatyzacja usług związanych ze stanem cywilnym”. Została ona zorganizowana przez Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej (CBKE) w ramach grantu badawczego własnego „Obieg dokumentów elektronicznych między sądami a urzędami stanu cywilnego w sprawach z zakresu prawa cywilnego oraz rodzinnego i opiekuńczego”, finansowanego w latach 2011 – 2013 przez Narodowe Centrum Nauki (numer umowy: 1913/B/H03/2011/40).

Konferencja rozpoczęła się od powitania zebranych gości przez Pana prof. dra hab. Jacka Gołaczyńskiego, kierownika CBKE oraz projektu. Pierwszy referat pt. „Akta stanu cywilnego w postępowaniach sądowych de lege lata” wygłosił Pan Profesor. Dokonał w nim szerokiego przeglądu wykorzystywania odpisów aktów stanu cywilnego w postępowaniach prowadzonych przez sądami powszechnymi. Kolejnym prelegentem był Pan sędzia Grzegorz Karaś, zastępca Dyrektora Departamentu Informatyzacji i Rejestrów Sądowych w Ministerstwie Sprawiedliwości, który przedstawił zagadnienia związane z Programem Zintegrowanej Informatyzacji Państwa. Pani mgr Anna Materla, doktorantka w CBKE, omówiła poziom informatyzacji usług stanu cywilnego w Austrii.

Dr Sylwia Kotecka, adiunkt w CBKE, nawiązując do wystąpienia prof. Jacka Gołaczyńskiego, przedstawiła propozycje de lege ferenda, dotyczące wykorzystywania aktów stanu cywilnego i ich odpisów (także elektronicznych) w postępowaniach sądowych wszczynanych tradycyjnie

Grzegorz Karaś z MS podczas prezentacji

oraz z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Wskazała jednocześnie, że niektóre ze zgłaszanych postulatów (np. nadanie mocy dowodowej aktom stanu cywilnego sporządzanym w systemie teleinformatycznym czy uzyskiwanie elektronicznych odpisów aktów stanu cywilnego) zostały uwzględnione w aktualnym projekcie założeń do projektu ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego, jednakże nie odpowiadają one wszystkim potrzebom uczestników postępowań sądowych. Brakuje np. rozwiązań, zgodnie z którymi uprawnione osoby mogłyby samodzielnie wydrukować odpis aktu stanu cywilnego, który posiadałby cechy umożliwiające weryfikację istnienia konkretnego aktu stanu cywilnego w tym systemie teleinformatycznym i weryfikację jego treści identyfikator. Takiemu wydrukowi należałoby nadać moc prawną dokumentu urzędowego i dopuścić jego wnoszenie w tych postępowaniach sądowych, które nie zostały zinformalizowane - a jest ich zdecydowana większość.

Pan Jan Krzysztof Wojtala w czasie swojego wystąpienia pt. „Bazy aktów stanu cywilnego” poruszył niezwykle interesujące praktyczne zagadnienia związane z migracją aktów stanu cywilnego do postaci elektronicznej, wskazując, że projektodawca nie przewiduje rozwiązania

podobnego do migracji ksiąg wieczystych. Pan Wojtala przedstawił zagadnienia związane z lokalnymi rejestrami stanu cywilnego, centralnym rejestrem stanu cywilnego oraz dokonał analizy jakości danych w lokalnych rejestrach pod kątem migracji do centralnego rejestru.

Podczas kolejnej prezentacji dr Sylwia Kotecka wskazała na istniejące możliwości wykorzystania podpisu elektronicznego przez kierownika urzędu stanu cywilnego. Następna prezentacja, którą przedstawił Jacek Połomski, główny specjalista do spraw zarządzania projektami informatycznymi w II Oddziale Informatycznym pełniącym funkcję Centrum Kompetencji i Informatyzacji Sądownictwa w Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu, dotyczyła elektronicznego dowodu osobistego. Andrzej Templin, kierownik Sekcji – Ośrodek Zarządzania Informacją w II Oddziale Informatycznym w tej samej organizacji, zapoznał uczestników konferencji z praktycznymi aspektami budowy i funkcjonowania ośrodka przetwarzania informacji. Wygłosił prezentację pt. „Przetwarzanie w chmurze danych pochodzących od podmiotów publicznych”.

Konferencję zakończono krótkim omówieniem Centralnego Modułu Obsługi Końcowego Użytkownika (CMOKU), który to temat pojawił się w czasie dyskusji.

Organizatorzy konferencji planują opublikowanie artykułów naukowych, będących rozwinięciem wygłoszonych prezentacji, uzupełnionych także o tematykę wykorzystania aktów stanu cywilnego w postępowaniu administracyjnym oraz informatyzacji usług stanu cywilnego na Węgrzech.

 Dr Sylwia Kotecka

41 lat w skierniewickim USC

Krystyna Tułacz - Jubilatka

Z końcem 2013 roku po 41 latach pracy odchodzi na emeryturę Pani Krystyna Tułacz Z-ca Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w Skierniewicach.

Myślę, że trudno jest znaleźć wśród nas – pracowników urzędów stanu cywilnego - taką osobę jak Krystyna, która całe swoje życie zawodowe poświęciła aktom stanu cywilnego.

Pracę w Urzędzie Stanu Cywilnego w Skierniewicach rozpoczęła 18 stycznia 1973 roku od pisania piórem aktów stanu cywilnego w księgach, potem wystukiwała je na maszynie i dotrwała czasów gdy zapisywała je w systemie komputerowym.

Współpracowników nauczyła sumiennej pracy i szacunku do drugiego człowieka. Wspierała swym doświadczeniem nowych kierowników. Służyła pomocą zmieniającym się pracownikom i stażystom i co najważniejsze „zaraziła” nas wszystkich miłością do tej wcale niełatwej profesji.

Jej gruntownej, rzetelnej wiedzy, którą posiada na temat pracy w Urzędzie Stanu Cywilnego trudno będzie dorównać.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że zawsze gotowa była dzielić się tą wiedzą ze współpracownikami. Koleżanki i koledzy z innych urzędów również mogli liczyć na Jej pomoc w rozwiązywaniu najbardziej zawiłych problemów zaś interesanci na Jej życzliwą i profesjonalną obsługę oraz rozagę w interpretacji zmieniających się przepisów prawa.

Myślę, że przechodząc na zasłużoną emeryturę może poszczycić się tym, iż to wszystko co robiła z wielkim zaangażowaniem przez cały okres swej pracy wpłynęło na lepszy wizerunek urzędnika i Urzędu Stanu Cywilnego w Skierniewicach.

Pozostawi po swojej pracy zawodowej setki zaślubionych par, od których przyjęła oświadczenia i niezliczoną ilość podpisów złożonych „na zawsze” w księgach stanu cywilnego oraz to co najważniejsze; własne miejsce w sercach tych którzy przez te 41 lat mieli przyjemność z Nią współpracować.

 Ewa Ludwicka

Kierownik USC w Skierniewicach.

*Wszystkím naszym Czytelnikom, Autorom i Przyjaciołom
życzymy pełnych ciepła, spokoju i radości
Świąt Bożego Narodzenia
oraz pomyślności i sukcesów w Nowym 2014 Roku!*

*Zespół TECHNIKA IT S.A.
oraz Redakcja Biuletynu*

Przemysław
Wypych

Decyzją z dnia 24 września 2013 roku Kierownik USC w N. zmienił nazwisko wnioskodawczynie Alicji Kot na nazwisko „Kotowska”, uwzględniając jej wniosek złożony trzy tygodnie wcześniej. Tegoż dnia wymieniona odebrała w siedzibie USC przedmiotową decyzję Kierownika. Dwa dni później do Urzędu wpłynęło odwołanie wnioskodawczynie od powyższej decyzji, w którym wymieniona podniosła m.in., że po gruntownym przemyśleniu sprawy chciałaby jednak pozostać przy swoim dotychczasowym nazwisku, które „nie wydaje jej się jednak ośmieszające, jak to dość pochopnie podniosła w swym wniosku o zmianę nazwiska”. Obecnie zatem „wycofuje swój wniosek” i prosi o „przywrócenie poprzedniego nazwiska”.

Proszę wskazać prawidłowy tok dalszego procedowania w sprawie.

Rozwiązanie

Jedną z zasad ogólnych postępowania administracyjnego jest zasada dwuinstancyjności, którą dobitnie i klarownie statuuje najkrótszy chyba przepis Kodeksu postępowania administracyjnego, a mianowicie jego art. 15 w brzmieniu: „*Postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne*”. Konsekwencją powyższej zasady jest zaskarżalność decyzji administracyjnych wydanych w pierwszej instancji, od których służy prawo wniesienia odwołania (art. 127 § 1 k.p.a.) – za wy-

jątkiem decyzji wydanych w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze, w przypadku których istnieje możliwość zwrócenia się do wskazanych organów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127 § 3 k.p.a.). Prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie postępowania administracyjnego niezależnie od tego, czy decyzja owa jest zgodna

jest to, że kontrolę dopuszczalności i terminowości wniesienia odwołania sprawuje dopiero organ odwoławczy, który niedopuszczalność odwołania albo uchybienie terminowi do jego wniesienia stwierdza prawomocnym postanowieniem (art. 134 k.p.a.).

Na tle przedstawionego na wstępie stanu faktycznego powstaje jednak pytanie, czy przesłanie odwołania wojewodzie jest jedynym lub choćby tylko

ZMIANA NAZWISKA

z jej żądaniem, czy też żądania tego nie uwzględni (jest decyzją odmowną). Odnosząc powyższe założenia do stanu faktycznego przedstawionego w kazusie stwierdzamy, że wnioskodawczynie Alicja Kot składając odwołanie od pozytywnej dla siebie decyzji Kierownika USC działała w wykonaniu służącego jej uprawnienia procesowego, czyniąc to jednocześnie z zachowaniem ustawowego terminu, wynoszącego – przypomnijmy – czternaście dni od dnia doręczenia decyzji stronie (art. 129 § 2 k.p.a.). Obowiązkiem organu pierwszej instancji jest w takim razie co do zasady przesłanie odwołania wraz z aktami sprawy w terminie siedmiu dni od jego otrzymania organowi odwoławczemu (art. 133 k.p.a.), którym w postępowaniu o administracyjną zmianę imienia lub nazwiska jest wojewoda – stosownie do przepisu art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 17 października 2008 roku o zmianie imienia i nazwiska (Dz.U. Nr 220, poz. 1414 ze zm.). Specyfiką procedury administracyjnej

zalecanym sposobem, w jaki winien postąpić Kierownik USC, do którego wpłynęło odwołanie wnioskodawczynie. Odnosząc się do warstwy merytorycznej problemu należy zauważyć, że woła wnioskodawcy co do zmiany imienia lub nazwiska, o którą się ubiega, winna utrzymywać się aż do ostatecznego rozstrzygnięcia postępowania administracyjnego w tym przedmiocie. Jeśli strona zmieni swój zamiar w toku trwającego postępowania i zechce pozostać jednak przy dotychczasowym imieniu czy nazwisku cofając swój wniosek, obowiązkiem Kierownika jest wydanie decyzji o umorzeniu postępowania w całości, gdyż to w związku z cofnięciem wniosku stało się bezprzedmiotowe (art. 105 § 1 k.p.a.). Kontynuacja postępowania i merytoryczne rozstrzygnięcie byłoby w takim razie działaniem z urzędu, co w sprawach o zmianę imienia lub nazwiska jest oczywiście niedopuszczalne i stanowiłoby bezprawną ingerencję organu władzy publicznej w sferę dóbr osobistych człowieka. Normatywną

JEDNĄ
Z ZASAD
OGÓLNYCH
POSTĘPOWANIA
ADMINISTRACYJNEGO
JEST ZASADA
DWUINSTANCYJNOŚCI

podstawę wyłącznie wnioskowego trybu wszczęcia postępowania o zmianę imienia lub nazwiska zawiera art. 9 ust. 1 ustawy o zmianie imienia i nazwiska stanowiący, że zmiana imienia i nazwiska następuje na pisemny wniosek osoby ubiegającej się o zmianę. Z uwagi na powyższe absolutnie wyłączona jest moim zdaniem możliwość zastosowania w sprawie o zmianę imienia i nazwiska przepisu art. 61 § 2 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej może ze względu na szczególnie ważny interes strony wszcząć z urzędu postępowanie także w sprawie, w której przepis prawa wymaga wniosku strony. Każdy człowiek jest wyłącznym dysponentem uprawnienia odnośnie do żądania wszczęcia postępowania o zmianę swego imienia lub nazwiska, przeto organy administracji publicznej zastępować go w tej kwestii żadną miarą nie powinny.

Co jednak uczynić, gdy zmiana stanowiska strony w przedmiocie zmiany jej imienia lub nazwiska nastąpiła już po wydaniu i doręczeniu jej pozytywnej decyzji organu pierwszej instancji – jak w omawianym stanie faktycznym? Otóż wedle mego przekonania, nie ma w takim wypadku potrzeby przesyłania odwołania wraz z aktami sprawy organowi drugiej instancji, zaś regułę procedowania winien stanowić przepis art. 132 § 1 k.p.a., stanowiący, że jeśli

odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której uchyli lub zmieni zaskarżoną decyzję. Zauważmy, że w analizowanym przypadku spełnione są obie przesłanki wydania nowej decyzji przez Kierownika USC. Po pierwsze, odwołanie wniosła jedyna strona toczącego się postępowania administracyjnego (w postępowaniu o zmianę imienia lub nazwiska mamy zawsze do czynienia tylko z jedną stroną, a mianowicie wnioskodawcą, inne strony w tym postępowaniu nie występują – czego nie należy mylić z reprezentantami procesowymi stron, jak opiekun ubezwłasnowolnionego całkowicie albo rodzic małoletniego). Po drugie, jeśli strona chce jednak pozostać przy dotychczasowym imieniu i nazwisku, rezygnując z wnioskowanej zmiany, to względem zasady stabilizacji imienia i nazwiska nakazuje przyjąć, iż w każdym wypadku organ pierwszej instancji winien uznać odwołanie, w którym strona wnosi o pozostawienie jej dotychczasowych oznaczeń osobowych, za zasługujące na uwzględnienie w całości. Nie sposób wyobrazić sobie przypadku, w którym aktualna wola strony ukierunkowana w zgodzie z zasadą stabilizacji imienia i nazwiska miałyby ustąpić miejsca in-

stytucji stanowiącej wyjątek od powyższej zasady, to jest zmianie imienia lub nazwiska w trybie administracyjnym. Reasumując: wedle mego przekonania każde odwołanie wnioskodawcy od pozytywnej decyzji o zmianie imienia lub nazwiska, z którego wynika wola strony pozostania przy dotychczasowym imieniu lub nazwisku, zasługuje na uwzględnienie w trybie art. 132 § 1 k.p.a.

Odpowiadając zatem na pytanie postawione na wstępie, należy stwierdzić co następuje: w opisanym stanie faktycznym Kierownik USC nie powinien przekazywać odwołania wojewodzie, ale postąpić w myśl art. 132 § 1 k.p.a., to jest wydać nową decyzję, której treścią będzie po pierwsze **uchylenie** poprzednio wydanej, zaskarżonej przez stronę pozytywnej decyzji (nie chodzi tu bowiem o merytoryczną zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia, ale jego anulowanie), a po drugie **umorzenie** postępowania o zmianę nazwiska Alicji Kot w całości wobec tego, że z chwilą cofnięcia przez nią wniosku stało się ono bezprzedmiotowe.

Kończąc niniejsze rozważania należy przypomnieć, że zgodnie z art. 132 § 3 k.p.a. od nowej decyzji służyć będzie wnioskodawczyni odwołanie.

KOSZALIN

KOSZALIN:

Województwo: zachodniopomorskie

Kod terytorialny: 3261011

Liczba mieszkańców: 107,9 tys.

Powierzchnia miasta: 98,34 km²

KONTAKT:

ul. Dąbrówki 1

75-055 Koszalin

tel. 94 348-88-34 do 41

fax 94 342-65-01

e-mail:

usc-koszalin@um.man.koszalin.pl

www: www.koszalin.pl

Miasto – powiat grodzki, położone nad rzeką Dzierżęcinką, u podnóża Góry Chełmskiej (137 m n.p.m.), w odległości 8 km od Bałtyku.

Miasto założone w 1266r. na prawie lubeckim. Ośrodek kulturalny (Bałtycki Teatr Dramatyczny, Teatr Propozycji „Dialog”, Koszalińska Biblioteka Publiczna, filharmonia, kina) i naukowy (Politechnika Koszalińska, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa i inne wyższe uczelnie). Centrum administracyjne Pomorza Środkowego o pełnej infrastrukturze technicznej, obsłudze biznesu, bogatej ofercie kulturalnej i sportowej, znane m.in. z Festiwalu „Młodzi i Film”, Integracja „Ty i Ja”, Festiwalu Organowego, Hanza Jazz Festiwal.

Na szczególną uwagę zasługuje Góra Chełmska, która już średniowieczu znana była w całej ówczesnej chrześcijańskiej Europie jako miejsce o charakterze odpustowym i pątniczym m.in. figuruje na najstarszej mapie dróg Europy tzw. "Mapie drogi do Rzymu", umieszczona była również na szlaku Dróg św. Jakuba "Camino de Santiago". W 1990r. odnowiono kult maryjny poprzez utworzenie na Górze Chełmskiej Sanktuarium Matki Boskiej Trzykroć Przedziwnej, poświęcone 1.06.1991 r. przez papieża Jana Pawła II. Góra Chełmska jest nie tylko miejscem pielgrzymowania ale także doskonałym punktem widokowym z panoramą Koszalina i okolic rozciągającą się aż po morze Bałtyckie.

Urząd Stanu Cywilnego w Koszalinie zlokalizowany jest w budynku położonym przy ul. Dąbrówki 1. Część ceremonialna (sala ślubów, sala toastów, pokój nowożeńców) mieści się w zabytkowej kamienicy, która została wzniesiona w średniowieczu, a w 1718 r., podczas wielkiego pożaru miasta, spłonęła niemal całkowicie. Po wojnie w budynku znajdowały się sale wystawowe Muzeum Okręgowego w Koszalinie. A od lat 80 XX w mieści się tu Pałac Ślubów. W 1998 r. oddano do użytku dobudowany do zabytkowej kamieniczki nowy budynek, w którym znajdują się pomieszczenia administracyjne USC.

Urząd Stanu Cywilnego obejmuje swoim zasięgiem miasto Koszalin, a w związku z lokalizacją szpitala wojewódzkiego również koszaliński powiat ziemski.

W USC zatrudnionych jest dziewięć osób. Kierownikiem od 2008r. jest Katarzyna Bassel-Jazgar, zastępcami: Bogusława Mielcarek oraz Wojciech Kasprzyk.

Archiwum USC podzielone jest na dwie części:

- akt starych od 1913-1945, w którym znajdują się księgi niemieckie z Koszalina oraz 29 dawnych USC okolicznych miejscowości – 1.546 ksiąg. Księgi starsze zastały przekazane do Archiwum Państwowego Oddział w Koszalinie.
- akt nowych, w którym przechowywane są księgi i akta zbiorowe od 1.05.1945 r.

Do końca 2012 r. sporządzono – 139.721 aktów urodzeń, 43.892 aktów małżeństw, 56.443 aktów zgonu. Ponadto w archiwum przechowywane jest 32.103 aktów urodzeń oraz 4.414 aktów małżeństw z lat 1952-1956, których treść została ustalona postanowieniem sądu oraz wtóropisy ksiąg z USC dawnego województwa koszalińskiego.

W USC rocznie sporządza się około: 2000 aktów urodzeń, 700 aktów małżeństw, 1400 aktów zgonu.

Z ksiąg s.c. wydaje się rocznie ok. 20.000 odpisów i zaświadczeń, około 50 par co roku obchodzi rocznice długoletniego pożycia małżeńskiego: złote, diamentowe a nawet kamienne gody. Zgodnie z przyjętym zwyczajem, jubileusze organizowane są w sali ślubów indywidualnie dla każdej pary jubilatów.

Od 2004r. urząd korzysta z programu komputerowego do rejestracji stanu cywilnego firmy Technika IT S.A. z Gliwic. Systematycznie prowadzone są prace związane z tworzeniem komputerowej bazy danych dla zasobów archiwalnych. W chwili obecnej do bazy wprowadzono wszystkie akty urodzeń od 1964 do 2003. Urząd Stanu Cywilnego w Koszalinie w ramach certyfikatu dla całego Urzędu Miejskiego w Koszalinie posiada certyfikat jakości zgodny z wymaganiami normy PN-EN ISO 9001:2009.

Sala ślubów

Zdjęcia wykonał Daniel Saladziak

Hol

Sala toastów

DRUK SZYBSZY NIŻ LASEROWY ZA POŁOWĄ CENY

WP-M4015 DN / WP-M4525 DNF

Oferta specjalna dla Urzędów Stanu Cywilnego

KOMPATYBILNOŚĆ Z SYSTEMEM AA_USC

Drukarki EPSON WorkForce Pro, umożliwiają wydruk aktów stanu cywilnego w formacie A4 i w formacie zbliżonym do obecnie stosowanego, oraz wydruk odpisów w formacie A5.

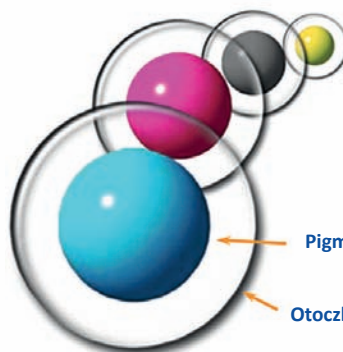
Zastosowanie wysokiej jakości atramentu DURABrite Ultra™ zapewnia wysoką trwałość wydruku dzięki zaawansowanej technologii pigmentowej, w której cząsteczki pigmentu zamknięte są w ochronnej otoczce żywicznej.

Przy użyciu DURABrite Ultra™ wydruk odporny jest na wilgoć, zalanie oraz światło.

Zgodnie z Wilhelm Imaging Research, Inc, odporność na płowienie atramentu DURABrite Ultra™ wynosi 105 lat*

Szczegółowe informacje dostępne są na stronie www.technikait.com.pl

*<http://www.wilhelm-research.com>

ZALETY

- ✓ trwałość i jakość wydruku
- ✓ oszczędność
- ✓ odporność wydruków na wilgoć, zalanie oraz światło

Pigment

Otoczka żywiczna

TECHNIKA IT
INFORMATYKA TELEMETRIA

Dział handlowy
Tel: 32 338 38 54 Fax: 32 338 38 56
marketing@technikait.com.pl